

શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ

શ્રી શંકર ભજનાવળી

આવૃત્તિ ૨ ૩

પ્રત ૨૦૦૦

ક્રીમી ૩. ૦-૩-૦

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૩૨૬ કિંમત ૦.૩૦.

ગ્રંથનામ ૨૧૩૨ ગાંધીવાલિસ્ટ

વર્ગીક ૬-૧૩

શ્રી કૃષ્ણ શરણંભઃ

શ્રી શંકર ભજનાવલિ

ભાગ ૧-૨

જ્ઞાન અને પ્રેમભક્તિથી ભરપૂર
ચાલુ રાગ રાગણીમાં નિત્ય
ભજનમાં ગવાય છે.

સંપાદક અને પ્રકાશક
લક્ષ્મીરાજ કવિ શંકરભલુ
કલોલગા

સંવત ૧૯૮૧
જેઠ સુદી ૨

સને ૧૯૪૦
તા. ૭ જુલાઈ

કીંમત રૂ. ૦-૩-૦

અનુદાવાદ
પરિચય
ગુજરાતી કવિરાઈ-સંગ્રહ

ભગવદ્ ભક્તનો પરિચય પ્રેરક હોય છે. જેમની કૃતિ આપણે વાંચીએ, વિચારીએ અને વર્તનમાં મુકવા પ્રયત્ન કરીએ, તેમના જીવનક્રમથી થોડા જાણીતા થવું જોઈએ. ભક્તરાજ કવિ શ્રી શંકર મહારાજ કલોલના વતની છે. તેમને ખીજ ભાઈઓ છે. તે બધા સુખી છે, સારા ધંધાસર છે. પોતે નાનપણથીજ પ્રભુપરાયણ છે. સંત સેવી છે. નીરભીમાની છે. ઘણાં ગામો અને શહેરોમાં ભગવત્નામસંકીર્તનના સંદેશા પહોંચાડે છે. હાલમાં રાજનગરને આંગણે ભક્તિમાર્ગનો અનુપમ આનંદ જોઈ ચી રહ્યા છે. કડક વાતો કહે તેવા નીડરપણ છે અને કોમલ વાતો કહે તેવા નરમ પણ છે. તેમનાં ભજનો અને ઉપદેશ ભગવદ્ અભિરૂચી વધારે તેવાં, સત્ય વસ્તુ સમજાવે તેવાં અને પ્રભુ પંથમાં પ્રેમ કરાવે તેવાં છે, પોતે સાદા છે, સરલ છે, અને સ્પષ્ટ વક્તા છે. સંગીતના સારા જાણકાર પણ છે. નામ મહિમા સંત અને ગુરૂ મહિમા, ધર્મ, પ્રેમ, ભક્તિ, નીતિ, કર્તવ્ય, શ્રદ્ધા, સેવા, ઈત્યાદિ પ્રકરણોની સુંદર મીમાંસા કરી સ્પષ્ટ વિવરણ કરે છે. સાચા દર્શન વિના ઉત્તમ સર્જન અસંભવિત છે. આ તેમનાં ભજનોના સંગ્રહનું નામ “શ્રી શંકર ભજનાવલિ” રાખ્યું છે. ભજનો સરલ છે, સમજાય તેવાં છે, અને આખાલ વૃદ્ધ ગાઈ શકે તેવાં પણ છે. ઘણાં ભગવદ્ ભક્ત ભાવિક ભાઈ-બહેનોની માંગ પણ હતી એટલે આ ભજન સંગ્રહ પ્રસિદ્ધ કરવા પ્રેરાયા, જે પ્રયત્ન આજે સફળ થયો છે. જનતા તેનો યથાર્થ લાભ ઉઠાવી ભગવત્ સ્મરણ અને કીર્તનદ્વારા આત્મશ્રેય કરી મહદ્ પુણ્યના ભાગી થાય તેવી પ્રભુ પ્રત્યે પ્રાર્થના છે.

પર્વત જેટલું જાણ્યા કરતાં રાષ્ટ્ર જેટલું વર્તનમાં મુકવું અતિ આવશ્યક છે. જીવનની ગણતરી વર્ષોની સંખ્યાથી કરવાની નથી પણ સત્કર્મોની સંખ્યાથી કરવાની છે. આપણા શ્વાસોશ્વાસ ઉપરથી લાંબા જીવનનું માપ કાઢવાનું નથી પણ સદ્ વિચારોની તુલના કરવાની છે. આપણા હૃદયનાં સ્ફુરણો ઉપરથી આપણે આપણા વખતની ગણતરી કરવાની છે. તેજ મનુષ્ય ધણું જીવ્યો કહી શકાય, જેણે ઉચ્ચ વિચારો કર્યા, જેણે ઉદાર લાગણીઓ દર્શાવી, અને જેણે ઉમદા કાર્યો કર્યા.

“ He most lives,

Who thinks most, feels the noblest,
acts the best.” —Balley

ભજનાવલિનાં ભજનોની પૃથક્ પૃથક્ સમાલોચનાની કંઈ જરૂર નથી. એકજ ભજન વિચારીએ. ‘ સદ્ગુર શરણે રે હો જઈએ. ’ ‘ પ્રભુજીને શરણે રે હો જઈએ. ’ મંત્રો શાસ્ત્રો બધા ભગવત્શરણું લ્યો, સદ્ગુર શરણું લ્યો, એજ કહે છે. એક મંત્ર તો કહે છે:—

નીચોઽપિ પાવલિતોઽપિ વિનિન્દિતોઽપિ
વૃયાત્તવાહમિતિ યસ્તુ કિલૈકવારમ્ ।
ત્વં યચ્છ સીશ નિજલોક મિતિબ્રતં તે
તસ્માત્વમેવ શરણં મમ શંખ પાણે ॥

હે નાથ ! ગમે તેનો નીચ હોય, પાપથી ઢંકાઈ ગયો હોય, જગતમાં નિંદાનું પાત્ર બન્યો હોય છતાં એકજવાર સાચા હૃદયથી અંતરના ઉડાણમાંથી ‘ હે નાથ તારો છું ’ ‘ તવાહમ્ ’ એટલું બોલે તો આપનું વ્રત છે, આપે પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક જાહેર

કયું છે કે આપ આપનું નિજલોક વૈકુંઠ ધામ તેને આપો છો.
માટે હે શંખપાણે ! હું આપનેજ શરણે છું. ઇત્યાદિ.

ભાવિક ભાઈજીને ભજનાવણિ ખરીદે, તેનો લાભ ઉઠાવે,
અન્યને લાભ આપે, એ રીતે કર્તાનો પ્રયત્ન સફલ કરે.

પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પ્રાણી માત્રનું ભહું કરો !

દેવશયની એકાકશી સં. ૧૯૯૬ ડૉ. શરાદા બગ્ગર માણેકચોક, અમદાવાદ.	લી. કૃપાભિલાષી, નારાયણભાઈ લાલભાઈ ઠક્કર
---	--

પ્રસ્તાવના

પરમ કૃપાળુ પ્રભુના ભજન પ્રેમી ભાઈઓ તથા બહેનોને જાણાવતાં આનંદ થાય છે કે સને ૧૯૯૫ ના જેઠ સુદ ૨ ના રોજથીજ કલોલવાળા ભક્તરાજ શંકરલાલ (શંકરપ્રભુ)ના ભજનોનો લાભ અચાનક મળી જવાથી અત્રેની જનતાને ઘણો આનંદ થયો છે. તેઓશ્રીએ મુંબઈ, કાઠીઆવાડ, વડોદરા તથા ઘણા રજવાડાના સ્ટ્રેટોમાં ભજન કીર્તનો કરી ઘણી ખ્યાતિ મેળવેલી છે. તેમના મધુર કંઠનો અવાજ અને નવી ઢંગની રાગરાગણીઓ અને પોતાનાજ હસ્તે બનાવેલા ભજનો સાંભળી હું મુગ્ધ બન્યો અને તક મળતાં તેમની સાથે સંબંધ સંધાવ્યો. પ્રથમે વડોદરામાં તેમના ભજનો વિશેષે થતાં કરી તેમની ખ્યાતિ સાંભળી. અત્રેના શેઠ અમૃતલાલ ત્રીભાવનદાસ કંસારા તેઓ વડોદરેથી ગયા વર્ષમાં ભગતશ્રીને અમદાવાદ લાવ્યા અને તેમને પોતાને ત્યાં રાખી અત્રેની જનતાને જે લાભ અપાવ્યો છે અને આવા પ્રભુપ્રેમી અને સંગીતના શોખીન એવા પ્રભુભક્તની યોગબાલુ કરાવી છે. અને હાલ અત્રે તેમના ભજનોનો લાભ આપણને મળે છે તો આ સ્થળે તેમનો આભાર માનવાની તક તો નહીંજ ચુક. વિશેષમાં ગઈ સાલમાં શ્રી સીદ્ધનાથ મહાદેવની જન્મત્રાનો સંઘ ભક્તરાજે કાઢેલો તેમાં બસોથી અઢીસો માણસોને ખુબ આનંદનો સ્વાદ ચખાડ્યો હતો, વળી ચાલુ સાલમાં શ્રી કાંકારની પગે ચાલતાની યાત્રામાં ભક્ત બાબુભાઈના સંઘમાં તેઓશ્રી પધારેલા અને તેમના રચેલા ભજનો દ્વારા દરેકને જે આનંદ આપ્યો છે. તેથી અત્રેની જનતાનો તેઓ વિશેષ પ્રેમ મેળવી શક્યા છે, તેમના સાંભળેલા ભજનો કંઠસ્ત કરવા જન-

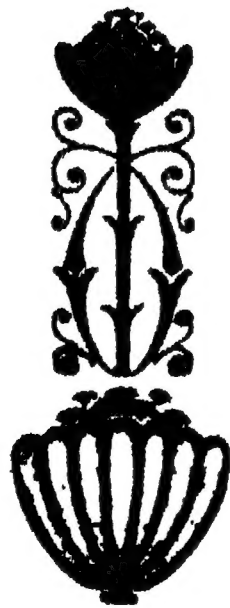
તાની વિશેષ માગણી થવાથી તેમના રચેલા ભજનોની ચોપડીઓ
છાપવાની યોજના થઈ છે. તેમના ભજનો સંગીતમાં તથા
શબ્દોમાં જ્ઞાન અને પ્રેમથી ભરેલા હોવાથી દરેકને પ્રસન્ન પડે
તેવાં છે. આ ચોપડીમાં સોએક ભજનો છે તેમાં અખુટ જ્ઞાન
અને સંગીતનો ખજાનો ભરેલો છે. અને તેની કીમત ત્રણ
આના રાખેલી છે તો દરેક પ્રભુપ્રેમી ભાઈ બહેનો તેનો અવશ્ય
લાભ લેશે એવી આશા સેવતા—

તા. ૭-૭-૧૯૪૦

આપનો દાસ,

ત્રિજલાલ મગનલાલ મહેતાના

જેશીકૃષ્ણ વાંચશો.

। શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર વિજયતેતરામ્ ।

શ્રીયુત્ ભક્તરાજ શંકર મહારાજની નૈસર્ગિક કાવ્ય શક્તિ અને તેમનો પ્રભુ પ્રત્યેનો પ્રેમાત્મભાવ અગ્નેડ છે. તેમનાં કાવ્યોમાં ઇશ્વર પ્રાપ્તિના સદુપદેશો અને પ્રભુનું ધ્યાન કરવાના ઉત્તમ વિચારો પદે પદે દેખાય છે, કવિ જન્મે છે પરંતુ કવિ કર્યા થતા નથી એ ન્યાયે એમની કવિત્વ શક્તિ નૈસર્ગિક છે, લોકપ્રીય થઈ પડે તેવી છે. સરલ અને સાદી ભાષાવાળી છે. હૃદયના સાચા પ્રેમથી કુદરતી રીતે જે સરલ વિચારો ઉત્પન્ન થયા તેને તેમણે વાણી દ્વારા પ્રગટ કર્યા છે. ગ્રંથ ઘણો ઉપયોગી છે. પ્રાયઃઆનંદકંદ સચ્ચિદાનંદ શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માની સ્તુતિ રૂપે પ્રગટ કરેલાં છે. તેથી દરેક મનુષ્યે તેનો સ્વીકાર કરશે તો ઉત્તમ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી હૃદયમાં પરમ આનંદ મેળવી શકશે. ઇતિશં.

ઠે. સાંકડી શેરી	}	લી.
દેવજી સરૈયાની પોળ.		શાસ્ત્રી વિન્ધનાથ દેવનાથ

સાંકળીયુ

ભજન

નામ

- ૧ સ્તુતી
- ૨ શ્રી જગવંદન
- ૩ વંદન કરીએ પ્રભુ ભાવ કરી
- ૪ શ્રી પ્રભુ દેરા મંગળ નામ
- ૫ રામના નામની રે
- ૬ ગોવિંદ ગોવિંદ ગાવો
- ૭ મોરલી વગાડે નંદલાલ
- ૮ જય રણછોડ
- ૯ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહાવો
- ૧૦ કનૈયા કનૈયા કીધર હે કનૈયા
- ૧૧ કાના તારી મોરલી
- ૧૨ કૃષ્ણ કનૈયા મારો રયામ
- ૧૩ કૃષ્ણ કૃષ્ણ તું કરતો રે
- ૧૪ કદી નથી ભુલતું
- ૧૫ ક્યાં વાગી વેરણ વાંસલડી
- ૧૬ કળે આવે શીર પર
- ૧૭ કંઈ હું શીકર કંઈ શાને
- ૧૮ ગાવો મુખસે શ્રી ગોપાળ
- ૧૯ ગોકુળમાં ખડો કાન મોરલી બળવે
- ૨૦ ગર્ભવાસ તણો બહુ ત્રાસ
- ૨૧ ઘટ ઘટમાં રહે છે રામ હરી
- ૨૨ જગ મુસાફર ભર દરીઆમે

ભજન

નામ

- ૨૩ જગ મુસાફર કયું તું સોયા
 ૨૪ જીવન ધન ભગવાંન
 ૨૫ છોડ છોડ રે કાના જવા દે
 ૨૬ તુમને સખકો ગીતા 'સુનાઈ
 ૨૭ તુંહી સત્ય જગ સારા જુઠા
 ૨૮ દીઠો મહેં નંદ કીસોર
 ૨૯ દર્શન દોને દીનાનાથ
 ૩૦ ડાકોરમાં વાસી વહાલો
 ૩૧ ના ના નથી કાન કાળો
 ૩૨ નીશદીન રામ રામ જપતી
 ૩૩ નમું ડાકોરના ભગવાન
 ૩૪ પ્રભુને રીઝાઓ લેયા
 ૩૫ પ્યારા રણછોડરાય મહારાજ
 ૩૬ પ્યારે પ્રભુકા ખ્યાન લગાતો સહી
 ૩૭ પ્રેમથી પધારો હરી
 ૩૮ પ્રભુજી મોરે મંદીરીએ આવો
 ૩૯ પાપી જીવન છે માફ
 ૪૦ પરમારથમાં પગલાં ભરજો
 ૪૧ પ્યારા ત્રાગે છે મને મદન મોહનજી
 ૪૨ પ્રેમ પ્રભુ બસે પ્રેમ નગરમે
 ૪૩ પ્રીતમ છુપ રહે મેરે તનમે
 ૪૪ બેતી માફ સોનાનું છે બેકુ રે
 ૪૫ બોલો પ્યારે શ્રી કૃષ્ણ શરણું મમઃ
 ૪૬ ભગવાન પડા હું શરણે
 ૪૭ ભાવ ધરીને બોલો જય જય
 ૪૮ ભવસાગરથી નૈયાને તારો

ભજન

નામ

- ૪૯ ભજ કૃષ્ણ પ્રભુને
 ૫૦ મારા હો કાન હો મારા હો કાન
 ૫૧ મહેં દાસ પ્રભુકા બનકે
 ૫૨ મેલો મોહન મારી માટલી
 ૫૩ મુખકુ તાર જોધ કનૈયા
 ૫૪ મહેં તો સો રહીતી
 ૫૫ મુંજો દર્શન દેના કૃષ્ણ પ્યારે
 ૫૬ મધુરો સ્વર ક્યાં થકી આવે છે
 ૫૭ મોરે મંદીરમેં આવો પ્રભુજી
 ૫૮ મોરલી વાગીને ગોપી ભાન ભુલાય
 ૫૯ મન માંરે કહ્યું હવે માંરે
 ૬૦ મન હરનીસ હરિ ગુણ ગાને
 ૬૧ મેરા કૃષ્ણ કનૈયા બતા દો કાઈ
 ૬૨ મોરલી વાગી રે વાગી
 ૬૩ મરા હૃદય મંરીરમાં રહેજો
 ૬૪ યા કનૈયા મોરલીવાળા
 ૬૫ યમુના તીરે આવો શ્યામ
 ૬૬ રંગ લાગ્યો મને તારો
 ૬૭ રામ નામ હૃદય ઉભરાય છે
 ૬૮ રહી જાવો શ્યામ તમે
 ૬૯ જહાણું લાગે રાય રણુછોડનું નામ
 ૭૦ વહેલા આવોને સંદીર શ્યામ
 ૭૧ વંદન વંદન હો
 ૭૨ વાયા આ વિશ્વ વિષે
 ૭૩ સુનો સુનો માયા કે પ્રાની
 ૭૪ સખી જોને મટકી ચોરી જાય

લજન

નામ

- ૭૫ સખી આવ્યો કનૈયો મારે આંગણે
 ૭૬ સુના દે સુના દે કૃષ્ણ કાન
 ૭૭ સુનો ભક્ત જનો સહુ વાત
 ૭૮ સ્યામ મારે મંદીરીએ
 ૭૯ સદગુરના બોલ મને
 ૮૦ હરી બોલ હરી બોલ
 ૮૧ હરીજન હોવા પધારજોરે
 ૮૨ હારે મને ગોકુળ જોતા
 ૮૩ હરી હરી મુખ બોલેંગે
 ૮૪ આજ કળીયુગમાં પરચા પુચા
 ૮૫ આવો આવો કાનજી કાળા
 ૮૬ આવો વૈકુંઠના આધાર
 ૮૭ આ સંસારમારે જનમ્યા
 ૮૮ આવો આવો હો રામ નામ
 ૮૯ આવો આવો ડાકોરના વાસી
 ૯૦ અહો આ જક્તની માંહી
 ૯૧ આજ મારો વાલો આવે છે
 ૯૨ અમે તો પ્યારા પ્રભુના લાલ
 ૯૩ આના આના રે મોહન
 ૯૪ આવો કનૈયાર મારે મંદીરીએ
 ૯૫ આવો આવો લજનમાં
 ૯૬ જમો થાળ જીવણ નમવાને
 ૯૭ જમવા આવોને મારા વાલા
 ૯૮ પાનની બીડી
 ૯૯ આરતી
 ૧૦૦ શ્રી રામચંદ્ર કૃપાળુ લજમન

यदा यदा ही धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजाम्यहम् ।
परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।
धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥

શ્રી શંકર ભજનાવલિ

સ્તુતી

૧

મંગલમ્ ભગવાન્ વિશ્નું મંગલમ્ ગરુડધ્વજ
મંગલમ્ પુંડલીકાક્ષ મંગલાયો તનયો હરીહી.
મુકમ કરોતીવાચાલમ્ પંગુલમ્ કહતેગીરં
યત્ કૃપાતમહમ્ વન્દે પરમાનંદમ માધવમ્
મુક્તિ જન્મ મહીગ્નન જ્ઞાનજ્ઞાન અગહાની કર
જહાં યસ શંભુભવાન સો કાસી સોધકિસનત
જરત સકળ સુરવૃન્દ બ્રીખમ ઝરલ જહ પાનકીયમ્
જેહી સન ભજમતીમન્દ કહો કૃપાળુ શંકર સરીસમ્
કંદુ ધન્દુ સમદેહ રમા તનય કરુણા તનમ્
જાઈ દીનપર તેહ કરો કૃપા મરદંગ મયનમ્
વન્દો ગુરુપદ કંજ કૃપાસીન્ધુ નરરૂપ હરી
મહા મોહ તમ પુંજ જન સુખચન રવી કરણીકર

શ્રી જગ વંદન નાથ શુભકર શ્રી જગ વંદન નાથ
 જય નટ નાગર ભક્ત ઉદ્ધારણુ
 પતિત પાવન મોરલી ધારણુ શ્રી જગ વંદન
 જન મન રંજન ભવ ભય ભંજન
 તિમીર નિષંજન જ્ઞાન નિરંજન શ્રી જગ વંદન

સ્તુતિ

રાગ—કલ્યાણુ.

વંદન કરીયે પ્રભુ ભાવ ધરી
 જય પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ હરી. વંદન
 આપ પ્રભુ છો ધામના ધામી
 પ્રગટયા માનવ દેહ ધરી. વંદન
 જીવ અનત્યના મોક્ષને માટે
 ઉપાસના શુધ પ્રકટ કરી. વંદન
 સેવા એજ અમારું જીવન
 દેજો રામે રામ ભરી. વંદન
 હે ભક્ત વત્સલ કરુણા સાગર
 વિનતી શંકર હૃદય ધરી. વંદન

શ્રી પ્રભુ તેરા મંગલ નામ
 મુર્તિ મનોહર શ્રી ધનશ્યામ

તેરા હી દર્શન તેરા હી ધ્યાન
 જીવન ભરકા મેરા એ કામ. શ્રી પ્રભુ
 પ્રેમકી ભક્તિ પ્રેમકા નામ
 પ્રેમકી મસ્તિ પ્રેમકા તાન
 વીનતી શંકર કી એ માન
 જીવન મુક્તિ દે ભગવાન. શ્રી પ્રભુ

ધુન

૫

રામના નામનીરે આવો તો ધુન મચાવીએ
 કૃષ્ણના નામનીરે આવો તો ધુન મચાવીએ
 રાયરણુછોડનીરે આવો તો ધુન મચાવીએ
 મચાવીએ; મચાવીએ. મચાવીએ.....રામનાં
 જય જગદીશનીરે, આવો તો ધુન મચાવીએ
 શ્રી. વીદ્યના નામનીરે, આવો તો ધુન મચાવીએ
 શ્રી શંકરના નામનીરે, આવો તો ધુન મચાવીએ
 મચાવીએ મચાવીએ, મચાવીએ.....રામનાં

ધુન.

૬

ગોવીંદ ગોવીંદ ગાવો ને પ્રેમ લગાવો
 પ્રેમ લગાવો લેયા પ્રેમ લગાવો.....ગોવીંદ
 નરસીંહે ગાયો ને પ્રેમ લગાયો
 પ્રહ્લાદ લુભાયો એવો પ્રેમ લગાવો...ગોવીંદ
 ધ્રુવે મચાવ્યો ને આનંદ પાયો
 એવા મારા વાલાને પ્રેમ લગાવો...ગોવીંદ

ધુન.

૭

મોરલી વગાડે નંદલાલ રાધે રાધે
 બંસી બગવે ધનરયામ રાધે રાધે
 ગૌઆ ચરાવે ગોપાળ રાધે રાધે
 ગોપીઓને રોકે મહારાજ રાધે રાધે
 માગે છે મહીડા કેરા દાન રાધે રાધે
 ભુલી ત્યાં ગોપી મનના ભાન રાધે રાધે
 મોહ્યા છે મોટા મુનીરાજ રાધે રાધે
 મોહી છે વ્રજ કેરી નાર રાધે રાધે
 મોહ્યા છે વન કેરા મોર રાધે રાધે
 મોહ્યા છે ચંદ્ર ચક્રાર રાધે રાધે

ધુન

૮

જય રણછોડ જય જય રણછોડ
 મોરલીવાળો નંદકીસોર
 માથે મુગટ જય રણછોડ
 મુખ પર મોરલી જય રણછોડ
 પીળા પીતામ્બર જય રણછોડ
 જસોદા કુંવર નંદકીસોર

ધુન.

૯

કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહાવો ને ધુન મચાવો
 ધુન મચાવો રામા ધુન મચાવો. કૃષ્ણ

પીતા વાસુદેવ અને માતા એની દેવકી
 એવા સુંદર સ્યામની ધુન મચાવે કૃષ્ણ
 જસોદાનો જાયો ને નંદનો દુલારે
 એવા રાધાજીના પ્યારાની ધુન મચાવે કૃષ્ણ
 ગોપીઓનો નાથ પેલો કૃષ્ણ કનૈયો
 એવા માખણચોરની ધુન મચાવે કૃષ્ણ

ભજન ૧૦

(રાગ વહાલુ વતન)

કનૈયા કનૈયા કીધર હે કનૈયા
 કીધર હે કનૈયા કહાં હે કનૈયા કનૈયા
 ગોકુલકો દુંડી મથુરાંદો દુંડા
 વો બંસી બજતા કીધર હે કનૈયા કનૈયા
 જંગલમે દુંડા પહાડોમે દુંડા
 વો ગૌઆ ચરાતા કીધરહે કનૈયા કનૈયા
 મંદીરમે દુંડા—સારી આલમમે દુંડા,
 વો રાસ રમાતા કીધર હે કનૈયા કનૈયા
 કહી તુમન જાને કહી તુમન રહેતે
 શંકર સખી જીવમે રહેતા કનૈયા કનૈયા

ભજન ૧૧

કાના તારી મોરલી
 હારે વનમાં વાગી રહીરે...વાલા મોરલી
 એ મોરલીમાં જાદુ ભર્યું છે
 કામણ ગારે કાંઈ કમણ કમુ' છે
 હારે હું તો શેધી રહી રે...કાના મોરલી

નાદમાં હું તો ઘેલી ફરું છું

કૃષ્ણ કૃષ્ણ હું તો મુખથી કહું છું
હારે એવી કામણ ગારી રે...કાના મોરલી
પાણીડાં જાઉં ત્યાં પણી ના ભરાયે
સાંભળી મોરલી જીવ ગભરાયે
હારે એવી આનંદ કારી રે...કાના મોરલી
દાસ શંકર કર જોડી કહે છે
જહાલી મોરલીને શોધી રહે છે
હારે એવી જાદુ ભરી રે...કાના મોરલી

ભજન. ૧૨

(રાગ—શાના લીધા મારા શ્યામ)

કૃષ્ણ કનૈયો મારો શ્યામ યમુનાપે બંસી બગવે
બંસી બગવે મીઠી મોરલી બગવે કૃષ્ણ૦
કૃષ્ણ વિના તો મને ઘડી ના ચાલે
વિસાર્યા ઘર કેા કામ યમુનાપે બંસી બગવે કૃષ્ણ૦
પનઘટ પર જાઉં ત્યાં પાછળથી આવતો
ગોરસ ઢોળાવે વનશ્યામ—યમુનાપે બંસી બગવે કૃષ્ણ૦
દાસ શંકર મન સાચો શામળીયો
ઘેલુ કીધુ છે ગોકુળ ગામ યમુનાપે બંસી બગવે. કૃષ્ણ૦

૧૩

કૃષ્ણ કૃષ્ણ હું કરતો રે
મેરા કૃષ્ણ સમે નહિ કોઇ
મેરા કૃષ્ણકી ગત કોઈ કયા જાણે
અરાની મનુષ્યો શું માને

૧૯

ગત કોઈ ભક્તો જાણે
ઓર ન જાણે કોઈ કૃષ્ણ
એક કૃષ્ણ શબ્દ જો પડે કાને
તેના પાપ સૌ બળે તે ટાણે
શંકર એ શબ્દોને જાણે
કે જાણે વીરલા કોઈ કૃષ્ણ

૧૪

કદી નથી ભૂલવું હવે નથી ભૂલવું
ઘડી ઘડી બોલવું વારે વારે બોલવું
હારે...વહાલા રણછોડરાયનું નામ. નથી ભૂલવું
એ નામે કંઈ જન તરીયા
પ્રગટ પ્રભુમાં આપીને મળીયા
હારે...એવું મોરલીધરનું નામ. નથી ભૂલવું
એ મૂર્તિ મારા હૃદયમાં સ્થાપી
અમુલ્ય વસ્તુ મુજને આપી
હારે...એવું રાધાવરનું નામ. નથી ભૂલવું
સકળ વિશ્વના સ્વામી તમે છો
પુરણ પુરષોત્તમ ધામી તમે છો
હારે...એવું નંદકુંવરનું નામ. નથી ભૂલવું.
દાસ શંકર કર જોડી કહે છે
વહાલા પ્રભુની પાસે રહે છે
હારે...એવું લક્ષ્મીવરનું નામ નથી ભૂલવું.

વેરણ વાંસલડી.

૧૫

(કાલીંગડાની છાયા)

કયાં વાગી વેરણ વાંસલડી (૨)
 વાંસલડી જડ-વાંસલડી કયાં વાગી ?
 ભર નિદ્રાથી સુતેલી જગાડી
 જામી રહી મધરાતલડી૦ કયાં વાગી ?
 સુણી સૂર ચડયું મમ ચિત્ત ચગડોળે
 દિલ મમ ધડકે ધડી રે ધડી૦ કયાં વાગી ?
 કયાં જઈ શું કરું સમજ પડે ના
 એ સૂરની કંઈ કેદ ચઢી૦ કયાં વાગી ?
 જાદૂગરે કીધાં કંઈ જાદૂ
 પજવે મહારી પુઠે પડી૦ કયાં વાગી ?
 દિશદિશ દેખત દરશન કીધાં
 નયનોથી રહ્યાં નયન લડી૦ કયાં વાગી ?
 “સંતજન” સદગુરૂ બંસી બળખ
 સમજી ગઈ સુરતા ત્યાં ખડી૦ કયાં વાગી ?

નામ નહિ છોડું

૧૬

(શ્રીમન્નારાયણનું નામ અમને પ્રાણ પ્યારું છે:—એ રાગ
 કળેા આવે શિર પર કોડ તહોયે નામ નહિ છોડું
 હરદમ હૈયે હરિની હોડ લીધી ટંક ના તોડું૦ કળેા૦

કબટ કસોટી છે કર્તાની એથી ચિંતા થાયે શાની
 જીવીને ઉજવળ જીંદગાની ચિત્ત ચૈતન્યમાં રહેાકું. કબટેા૦
 કંચન અમિથી ઝળહળશે, સજ્જન દુઃખથી લેશન ચળશે
 વૃત્તિ વિભુને પંથજ મળશે જીવને જ્યોતિમાં જોડું. કબટેા૦
 સુખ દુઃખમાં નિત સમતાધારી કલેશ મિટવવા સત્રજાકારી
 સાચી મોક્ષ તણી એ જહારી દિવ્ય સ્વ દિલકરી દોડું. કબટે૦
 સદગુર શરણે પળ પળ સંતજન પ્રફુલ્લતા ધારે નિજ તન મન
 જડતું અમૂલ્ય જ્યાં જીવન ધન પ્રભુમય પ્રાણ કરી પોદું કબટેા૦

૧૭

(કવાલી)

કરું હું શીકર કંઠ શાને જ્યાં એ સંભળનારો
 નિજ ખિરદ એ સંભારી સધળું સુધારનારો. કરું. ધ્રુવ.
 માગો અગર ન માગો એની કૃપા રહે છે
 એ છે દયાનો સાગર વાંટા વીસારનારો. કરું
 ભીડ ભકતે કરી હરતો ભગવાન એ ભક્ત વત્સલ
 ત્રિપતો હજારને એ પળમાં વિદારનારો. કરું
 વિશ્વાસ એ વિભુનો દદ મન ત્રિપે ત્રિસાવો
 શરણાંગતો તાણું શુભ જે છે વિચારનારો. કરું
 “સંતજન” સુગુરખળથી સુખમય થશેજ દર્શન
 અધમાધમો તણો પણ એ છે ઉદ્ધારનારો. કરું

૧૮

રાગ:-ગરબી

ગાવો મુખસે શ્રી ગોપાળ

મુકો જુઠી સખ જંજળ.

ગાવે.

ગાવો દીનકે દયાળ	
નિરખો કૃષ્ણશ્રી ગોપાળ.	ગાવો.
મુકી માયા કેરી જાળ	
હરનિશ પ્રભુકે સંભાળ.	ગાવો.
નિરખો માયેના ગોવાળ	
લેના ભકતોકી મંભાળ.	ગાવો.
શંકર આયા તેરા બાળ	
છોડી માયાકી જન્મળ.	ગાવો.

૧૯

રાગ:—મારું વતન

ગોકુળ મેં ખડો કાન મોરલી બજાવે	
મોરલી બજાવે સારી દુનીયાં નચાવે.	ગોકુળ૦
એ મોરલીમેં કયા જાદુ ભર્યા હે	
મોરલી બજાવે ઘેલી ગોપી નચાવે.	ગોકુળ૦
મોરલી બજાવે કાનો બંસી બજાવે	
મોરલી કે સુરમેં સારી ગૌવા બુલાવે.	ગોકુળ૦
મોરલી અવાજ જાજ કાન પડતહે	
બ્યાકુલ હો ગોપી સખ આવે.	ગોકુળ૦
દાસ શંકરને આ મોરલી સુની હે	
હૃદય ડોલાવે કાનો થઈ થઈ નચાવે.	ગોકુળ૦

ભજન ૨૦

ગર્ભવાસ તણો બહુ ત્રાસ ગયો તું ભુલી
હિરમાં ઉઘે શીર રહ્યો તું જુલી

પ્રભુએ સંકટમાં સહાય કરીને છોડ્યો
જ મને આપી જમીન બહાર તું આવ્યો
બે હાથ જોડી હરી પાસ બંદોબસ્ત કીધો
ભક્તી કરવાને કોણ પ્રભુને દીધો
ધરી જન્મ ન પાળ્યો કોલ કશોય મમાર
નહિ મુકે જમના દૂત જમીન થાનાર
થશે અંત વખતમાં અતીવણો કંકાસ
કહે જોડી બંને હાથ પ્રભુ “શંકર” દાસ

૨૧

(રાગ કાલીંગડો)

ઘટ ઘટમાં રહે છે રામ હરી
રામ હરી સીયા રામ હરી ઘટઘટમાં—
રામ રમે છે સર્વ જીવોમાં
જળ સ્થળમાં રહ્યો વાસ કરી— ઘટઘટમાં—
જ્યાં દેખું ત્યાં રામજ ભાસે
રામ વિના મારી સુતી નગરી— ઘટઘટમાં—
જીવ સચરાચર વાસ કરીને
મનમંદીરમાં રહેતો હરી— ઘટઘટમાં—
ભક્તોને તારે પાપીને મારે
શંકર કહેતો વાત ખરી— ઘટઘટમાં—

ભજન ૨૨

(રાગ જાડે મથુરા)

જગ મુસાફીર ભરદરીયામેં જીવન ઝોલા ખાય...તારે
ભક્તિ કી નૈયા તુંહી પકડલે જન્મ મરણ મીટ જાય મુસાફીર
—જગ મુસાફીર

નૈયા તેરી કબી ના કુબે સહેજે ભવ તર જમ મુસાશીર
—જગ મુસાશીર

ચિત લગાલે પ્રભુ ચરણમે જ્યોતીમે જ્યોત મીલાય મુસાશીર
—જગ મુસાશીર

શંકર પ્રભુસે ચિત લગાલે વોહી પાર લગાય મુસાશીર
—જગ મુસાશીર

ભજન ૨૩

જમ મુસાશીર કયું તું સોયા જુકી જગજી ચારી
કુટુંબ કબીલા નહિ તન તેરા જુકે જગ સંસારી જગ મુસાશીર
બાગ બગીચા ધન ચોર વાડી યહ સખ દુઃખજી ભારી
માતા તેરી મતલબ રહે રહે ધરજી નારી જગ મુસાશીર
યહ સંસાર સ્વપ્ન કી માયા મત કરના તું ચારી
રાધા વરસે પ્રીત લગાકર ભજલે—મોરલી ધારી જગ મુસાશીર
સચ્ચ દીલસે ભજલે પ્રાણી એકહી કૃષ્ણ મોરારી
શંકર જજતા હરનીસ તુજકો નટવર કુંજખીહારી જગ મુસાશીર

જીવનધન ભગવાન

(બંદેજીવન હૈ સંગ્રામ એ રાગ)

જીવનધન ભગવાન—સખકા— જીવનધન ભગવાન

કયા અચ્છા કયા ખૂરા મનવા ઉસકી કરો પિછાનં પ્યારે ઉસકીં
જીસમે અપના હૈ કહ્યાન. સખકા. જીવન.

જપ બલ તપ બલ સુખમય સખ દિન ઉસકા ભરલો ભાન. પ્યારેં
ધીરજ સહ લો બ્યાન. પ્યારે જીવન.

યાયા માયા જુઠકે ઝઘડે કયોં હોના હેરાન? પ્યારેં

ગા લો હરિગુન ગાંન સખકા.

પ્રપંચકો તજ પરહિત કારન પલપલ ખરચો પ્રાન. પ્યારેં

દેદો દિલકા દાન પ્યારેં જીવન.

આકૃત બાદલસેં બચનિકા નીતિકા દિવ્ય નિશાન. પ્યારેં

“સંતજન” સદગુરુ સાન. પ્યારેં જીવન.

સખકા જીવનધન ભગવાન.

ભજન ૨૫

(રાગ:—કાલીંગડો)

છોડ છોડ રે કાના જાવા દે

જાવા દે મુને જાવા દે.....છોડ છોડ રે

તું તો ગોવાળીયો નંદ બાવાતો

મહીંડા હમારાં વલોવા દે.....છોડ છોડ રે

ઉભો રહે તો કાના આપું હું માખણ

ગોરસ સીંકેથી ઉતારવા દે.....છોડ છોડ રે

વૃંદા તે વનની કુંજ ગલીમાં

રસીયાજી રાસ રચાવા દે.....છોડ છોડ રે

આડો આવીને ઉભો કનૈયો

દાણુ હમારાં ચૂકાવા દે.....છોડ છોડ રે

વૃંદા તે વનમાં ભૂલી ફરે છું

મહારા ધરનું કામકાજ કરવા દે.....છોડ છોડ રે

દાસ “શંકર”નો સ્વામી કનૈયો

મોરલીના નાદમાં ડોલવા દે.....છોડ છોડ રે

૨૬

૨૬

રાગ :-તુમને મુજકો પ્રેમ શીખાયા.

તુમને સખકો ગીતા સુનાઈ
સોઈ હુધ ભારતકો જગાઈ
એક નયા શુભ ધર્મ શીખાયા
ધર્મ શીખાયા મર્મ બતાયા
તુમ હો સખકે આધાર—પ્રભુજી
તુમ હો સખકે આધાર. તુમનેં
અર્જુન કો જબ તુમને સુનાઈ
તુમને સુનાઈ હીરદે ધરાઈ
તુમ હો શંકર ઉદ્ધાર—પ્રભુજી
તુમ હો શંકર ઉદ્ધાર. તુમનેં

તુંહી સખ સુખકા મૂલ

૨૭

તુંહી સત્ય જગ સારા જૂઠા

તુંહી સખ સુખકા મૂલ. પિયારે. તુંહીં ધ્રુવ
પહેલેથા અર અર અખભી હૈ તું આગે પરભી કખૂલ
જીવન મરણકા સખકા સંગી પાવન કરણ પપુલં પિયારેં
મનમનમેં તુજ મંત્ર સુનકર મુનિ હોવેં મશગૂલ
તુજ બલ પાકર તુજમય હોવેં દેકરમહેંગા મૂલં પિયારેં
હર કરન તું દાનવતા અર દુઃખરૂપ જીવ દુકૂલ
અંતરયામી આનંદમય પ્રભુ તુંહી તારક ભવશૂલં પિયારેં
નશ્વર ચિંતર નશ્વરતાદા આખિર ધૂલ કી ધૂલ
અવિનાશી પદ આપહી દાતા બિમલ વિવેક વિપુલં પિયારેં
સદગુર કીરપાસેં જબ “સંતજન” ભાસ ગઈ નિજ ભૂલ
હરદમ સુમિરન શર એતાયા જીસ પર ફૂલં પિયારેં

૨૭

૨૮

દીડો મેં નંદ કીશોર હારે સખી દીડો મેં નંદ કીશોર
ડાંકારની વાટે ઉભો છે.

રંગીલો રાય રણછોડ હારે સખી રંગીલો રાય રણછોડ
ડાંકારની વાટે ઉભો છે.

મેર મુગટને જરકસી વનમા
મેરલી અગ્નવે ધનધોર હારે સખી મેરલી અગ્નવે ધનધોર
ડાંકારની વાટે ઉભો છે.

ગોકુળ ગામની ગોશીયોને રોકતો
માખણનો છે એ ચોર હારે સખી માખણનો છે એ ચોર
ડાંકારની વાટે ઉભો છે.

નરસિંહ મહેતાની હુંડી સ્વીકારવા
શેઠ અન્યા એની મેર હારે સખી શેઠ અન્યા એની મેર
ડાંકારની વાટે ઉભો છે.

સવરી તે આઘનાં એંઠા તે બોરાં
પ્રેમે જમ્યાતા કીશોર હારે સખી પ્રેમે જમ્યાતા કીશોર
ડાંકારની વાટે ઉભો છે.

ભક્ત પ્રહલાદને સ્થંભથી અચાવી
દોટ મુકીતી ડાંકાર હારે સખી દોટ મુકીતી ડાંકાર
ડાંકારની વાટે ઉભો છે.

ભજન ૨૯

(રંગા ચુડી મે લાયા)

દર્શન દોને દીનાનાથરે શરણે આવ્યો છું
ઝાલોને વાલા મારો હાથરે શરણે આવ્યો છું

મહાસાગરમાં ડુબી રહ્યો છું
 મોહમાયામાં બૂલો પડ્યો છું
 રાખો હૃદયની સાથ રે...શરણે આવ્યો છું.—દર્શન
 મુખકુ જોવાને વાલા ઉભો છું
 લોને હાંસે ભરી બાથરે...શરણે આવ્યો છું—દર્શન
 દાસ શંકર મન તલસી રહ્યો છે
 મનકુ મોહ્યું છે તમ સાથરે...શરણે આવ્યો છું—દર્શન

ભજન ૩૦

(રાગ ડોના આધારે મુને મુકી ગયા)

હાકારમાં આવી વહાલો પ્રગટ બિરાજ્યા
 મેં તો દીઠા છે નયને નિહાળી...હો હો પ્રગટ પ્રભુજી
 અહભુત લીલા મહારી નયને નીહાળી મહારા તનડામાં લાગેલ તાળી
 હો હો તનડામાં લાગેલ તાળી...હો હો પ્રગટ પ્રભુજી
 અનંત કોટી સૂર્ય અંગે સમાતા એવા દીઠા મહેં રયામ બીહારી
 હો હો દીઠા મહેં રયામ બીહારી...હો હો પ્રગટ પ્રભુજી
 ઉંચા શીખરના વહાલે મંદીર બનાવી,

વહાલે જગમાં તે આણુ ફરકાવી

હો હો જગમાં તે આણુ ફરકાવી...હો હો પ્રગટ પ્રભુજી
 અધર્મનો વહાલે નાશ કરીને વહાલે ધર્મધન ફરકાવી
 હો હો ધર્મધન ફરકાવી...હો હો પ્રગટ પ્રભુજી
 તમે વીના તો મહને ધડીએ ના ચાલે મહારા રૂદીયામાં રહેજો સમાધ
 હો હો રૂદીયામાં રહેજો સમાધ...હો હો પ્રગટ પ્રભુજી
 દાસ 'શંકર'ના સ્વામી રસીલા એમને લેજો સર્વે નીહાળી
 હો હો લેજો સર્વે નીહાળી...હો હો પ્રગટ પ્રભુજી

રાગ:—નાથ તમે સાથ મારી રહેજો
 નાના નથી કાન કાળો
 ઓ માડી નાના નથી કાન કાળો.
 કીકીયો કાળી ને કાળપ જગની
 તેને તમે શ્યામ ભાળો ઓ માડી. નાના
 દ્યો તો તમે માડી આપું આ નયણું
 આંખોએ મારી નિહાળો ઓ માડી. નાના
 હરદમ હૈયે તજ લાજ બોલું
 રસીયો બન્યો એ રૂપાળો ઓ માડી. નાના
 કાલે મને વાલે રંગે રમાડી
 ધરની હું ને એ ધરવાળો ઓ માડી. નાના
 રાધાને મન માડી આ ભવસાગર
 એના વિના ખારો ખારો ઓ માડી. નાના
 દાસ શંકર કહે ગુર ચરણમાં
 શરણે આવ્યાને સંભાળો ઓ માડી. નાના

રાગ :—નીશદીન શ્યામ શ્યામ કરતી.
 નીશદીન રામ રામ જપતી
 મેં અપને પ્રભુકો પાસ પાસ રખતી નીશદીન
 હરનીશ હરજગ એહી ઉચરતી
 ઘડીભર નવ વીસરતી નીશદીન
 બાધ મીરાં સારી દુનીયામાં ગીરધરને વરતી
 રાણાજીએ ક્રોધ કર્યો જ્ય મેલી દુનીયા પડતી નીશદીન
 વીનતી શંકર ઉરધારીને
 તમ શરણે મમ સુરતી. નીશદીન

ભજન ૩૩

(રાગ ચોપાઈ)

નમું ડાકોરના ભગવાન નથી તમથી બીજો બળવાન
 તમે જે જે ધારો તે થાય સત્ય સંકલ્પ આપ સહાય
 પરષોત્તમ પુરણુષ્ણ જેને નેતી કહે છે નીગમ
 શેષ શસ્ત્ર વદન ગુણ ગાય અજ અમર ઇચ્છે સદાય
 સર્વાતિત અજીત અપાર જીવ ઇશ્વર વૈકુંઠ ધાર
 માયા પર પ્રભુનું છે ધામ તેનું રાય રણછોડ છે નામ
 વિનતી શંકરની ઉર ધારી આવ્યા અવની ઉપર અવતારી

૩૪

રાગ:—રખીયા બંધાવો લેયા.

પ્રભુને રીઝાવો લેયા

ટાણું મળ્યું છે કે

પ્રીત લગાવો લેયા

ટાણું મળ્યું છે રે.

પ્રભું

સંસાર સાગરમાંહી, પ્રભુ વિના બેલી નાહી

ભવજળ તરવા લેયા, ટાણું મળ્યું છે રે પ્રભું

મહાજળનો દરીયો આ તો ભક્તિના નાવે તરીયો

પ્રગટ પ્રભુને મળવા ટાણું મળ્યું છે રે. પ્રભું

સગાં મંબંધી સ્નેહી, સ્વારથને રૂવે તેહી

જન્મ સફળ કરવાને ટાણું મળ્યું છે રે. પ્રભું

શંકરદાસ કહે છે રણછોડની પાસે રહે છે

વૈકુંઠ જાવા લેયા ટાણું મળ્યું છે રે

પ્રભું

૩૧

૩૫

રાગ:—નાગર વેલીઓ રાપાવ.

પ્યારા રણુછોડરાય મહારાજ દર્શન દોને વારંવાર
દર્શન દોને વારંવાર દર્શન દોને પળપળ વાર. પ્યારા.
કોઇ ડાકાર કેરી વાટે કોઇ ગોમતી કેરે ઘાટે
મારા મન મંદીરના નાથ. દર્શન૦ પ્યારા.
તમ તેજ હૃદયમાં વ્યાપે તે જુગજુગનાં દુઃખ કાપે
પ્રગટ પુરુષોત્તમ મહારાજ. દર્શન૦ પ્યારા.
તું તો ગીત હૃદયથી ગાજે ગીતા રસ પ્રેમે પાજે
રંગો રંગમાં તુહી રણકાર દર્શન૦ પ્યારા.
દાસ શંકર એવું કહે છે મન માન્યું માગી લે છે
પ્રભુ હું વિનવું વાર હજાર. દર્શન૦ પ્યારા.

૩૬

(રાગ સીયારામ અયોધ્યા બુલાલો મુજે)

પ્યારે પ્રભુકા ધ્યાન લગા તો સહી
દુષ્ટ માયા સ્નેહ હઠા તો સહી. પ્યારે
સો રહા કીસ નિદ મેં જીસકા ન તુજકો ભાન હે
આયાથા યહાં કીસ લીયે ક્યા કર રહા નાદાન હે
એસી મમતા કેા દુર હઠા તો સહી. પ્યારે
ચાર દીનની ચાંદની શીર અંધેરી આયગી
સાથ કુછ ચલતા નહી દોલત પડી રહ જાયગી
હરી ભજનસેં પ્રીત લગાતો સહી. પ્યારે
મતલબકે સૌ સાથી રહે નહી સંગ તેરી આયગે
જબ મોત તેરી આયગી જંગલ મેં ધરકે જાયકે
એસી દેહ સે નેહ હઠા તો સહી પ્યારે

સંકલ્પ સૌ તું ત્યાગ દે મનકો લગાલે જ્ઞાન મેં
શંકર સ્વરૂપ હો જાણગા એસી મળ હે ધ્યાનમેં
પરમ પદમેં તો ચીન લગા તો ચહી. ધ્યાને

ભજન ૩૭

(રાગ મુખડાની માયા લાગી)

પ્રેમથી પધારો હરીરે ડાકાર વાસી
મ્હેરતો મહરાજ કરીએ રે ડાકાર વાસી
લકતોના ઘેર હરી કામ તેના સૌ કરી
લકતો ઉગાર્યા હરીરે...ડાકારના વાસી—પ્રેમથી
આવીઆ નારીને મારી ઉઘાડી સત્સંગ બારી
જ્ઞાન રૂપી ખડક ધારીરે...ડાકારના વાસી—એમથી
કામ ક્રોધ લોભ હણી સંત કીધા શીરામણી
લકતી આપી ભવ તણી રે...ડાકાર વાસી—પ્રેમથી

ભજન ૩૮

(રાગ:—પુંજરી મોરે મંદીરમેં)

પ્રભુજી મોરે મંદીરમેં આવો
કૃષ્ણ પ્રભુકી સુંદર મૂર્તિ
હૃદય મંદીરે લાવો.....
જ્ઞાન દીપકસે મંદીર જોલો
દર્શન અમૃત પાવો..... પ્રભુજી૦
ઘટઘટમે પ્રભુ તુમહો સ્વામી
સચરાચરમે સમાવો.....
શકરના રૂદીયામાં આવી
લકિતની જ્યોત જગાવો..... પ્રભુજી૦

ભજન ૩૯

પાપી જીવત છે માર તારો મેરે કનૈયા
 શરણું ગણું છે તારં તારો મેરે કનૈયા —પાપી
 પાપો કર્યાં હાથે થકી જીવોને દુઃખ આપ્યું ધણું
 પેટ અર્થે દુઃખ પ્રભુજી મહેંજ રોપ્યું છે ધણું—પાપી
 માતા અને પત્નિ સહુ એ ભુખથી એ ટળવળે
 પાપી બન્યો છું આજ પ્રભુજી પાપ અર્થે જીવ બળે—પાપી
 ભક્તિના પુર માંહી જીવન વળ્યું છે મારં.

ભજન ૪૦

(રાગ ભીમપલાસી)

પરમારથમાં પગલાં ભરજે નીજ જીવનમાં કાંઈ આચરજે
 સત્ય ધર્મ સદા પાલન કરજે નિતી રિતી ઉરમાં ધરજે
 કાંઈ આજ ગયા કાંઈ કાલ ગયા
 કાંઈ જીવન કાજ તૈયાર થયા,
 નહિ કાયમ કાંઈ મુકામ અહીં
 ચીર કાલસે એહી રીવાજ રહા.....પરમારથમાં
 દયા સંતોષના મંત્ર ભણી
 ઉપકાર સદા પ્રીતે કરજે
 કરી દાન પુન્ય ભાથુ ભરજે
 ભક્તિ કરી ભવ સાગર તરજે.....પરમારથા

ભજન ૪૧

(રાગ—મીઠા લાગ્યા તે મને આજના ઉજગરા)

ખારા લાગે છે મને દમન મોહનજી વાટલડી જોતી દીનરાત રે
 અલબેલા ક્યારે પધારશે

ધીરે ધીરે ઝહાલો પાછળ એ આવતો

કાંકરી મારીને મારી મદુખી ફેડાવતો

અંતર તન રહેછે દીન રાત રે.....

અલખેલા ક્યારે પધારશે.

—પ્યારા

પનથટ પર જાઉં ત્યારે ઝહાલો યાદ આવતો

મીઠી એ મોરલી માવો બજાવતો

જાણી મહેં અંતરની વાત રે.....

અલખેલા ક્યારે પધારશે

—પ્યારા

જંખી જંખીને માફ અંતર દુભાય છે.

દર્શન કરવાને માફ મનકું લોભાય છે

જાણી લીધી મેં તારી જાત રે.....

અલખેલા ક્યારે પધારશે

—પ્યારા

શંકરના સ્વામી મારે મંદીર પધારજો

દીન દાસની અરજ સ્વીકારજો

માળા જપું છું દીન રાત રે.....

અલખેલા ક્યારે પધારશે.

—પ્યારા

પ્રેમ પ્રભુ

૪૨

[બાલમ આય બસો મેરે મનમેં]

પ્રેમ પ્રભુ બસે પ્રેમ નગર મેં (૨) ધ્રુવં

પ્રેમ પિયૂષ રસ પાન પીલાવે

ગીત હી પ્રેમકે આપ ગવાવે

મસ્તી મહા પ્રેમ ગાન મચાવત

સખ જલ થલ નલ ચરમેં

પ્રેમ પ્રભું

પ્રીતમ પ્રેમ મંદિર મેં પેઠે
વિશદ આનંદ હીત ચૂપ કર મેઠે
ખોજત પ્રેમીકા ખેલ ખેલન હીત
અરત મંશય ડરમેં

પ્રેમ પ્રભુ૦

રાધા મહા માયા પ્રેમકી રાની
પ્રેમ પ્રભુ જીન્હે લીન્હ પિછાની
પ્રેમ અયન ઇક પ્રેમ સ્વરૂપ ઇક
નાચત પ્રેમી નજરમેં

પ્રેમ પ્રભુ૦

શુદ્ધ સનાતન તત્વ યે શુચી
પ્રેમકા તાલા પ્રેમકી કુંચી
સંતજન સદ્ગુર ખોલ ખતાયા
ગોવિંદ ધૂમત ઘરમેં

પ્રેમ પ્રભુ૦

પ્રીતમ (પ્રભુ)

૪૩

(ખાલમ આય બસો મહેરે મનમે એ રાગ)

પ્રીતમ છૂપ રહે મહેરે તનમેં [૨] ધ્રુવ૦
દિલ કુંજન ગલી બંસી બજાઇ
રગ રગ રસકી જ્યોતિ જગાઇ
ગો ગોપી સબ ઘેલી જાઇ સુન
લગ ગઈ રાંસ રચનમેં. પ્રીતમ૦

પ્રીતમ જદ્દ કલા કીન્હી
સુધ બુધ સબકી હૈ હર બીન્હી
સુરતા ચઢ સબ દેખત સુનત
અનહદ નાદ ગગનમેં. પ્રીતમ૦

સ્થિર ભઘ ગંગા સ્થિર ભઘ જમુના
મિટગઘ દિલકી સકલ ભરમણા
જગ મનમોહન અદ્ભૂત મૂરતી
નાચ રહી હૈ નચનમેં. પ્રીતમ૦
સત ચિત આનંદ સંત જનકાં
જનકાં બલ ગુર ચરન શરનકો
હરદમ ધૂની વો ઉઠ રહી અબ
મંગલ નામકી મનમેં. પ્રીતમ૦

૪૪

બેની મારં સોનાનું છે બેકું ઉઢાણી સવા લાખની રે લોલ.
બાઈ અમો સરોવર ગ્યાંતાં પાણી કાંઠડે ઉભા કાનજી રે લોલ
કાને એળે કંકર નાખ્યો નંદાયો સોના બેડલો રે લોલ
ગોપીયો રેતી આવી ઘેર જશોદા માને પુછવા રે લોલ
માજી તમારો રે કાન કે આશો લાડકો રે લોલ
મારાં મહીનાં ફેડયાં માટ કે ગોરસ ઢોળાઈ ગયાં રે લોલ
જશોદાએ લીલી લીધી સોટી કે કાનજીને મારવા રે લોલ
કાનજીએ આવતાં દીઠા માત કદમ કેરે ઝાડે ચઢ્યા રે લોલ
સાંભળ મા મારી એક વાત કે વાંક મારો નથી રે લોલ
પહેલીએ મુજને કરી છે સાન કે બીજીએ ચુંટી ખણી રે લોલ
ત્રીજીએ પગની ભરાવી આંટી કે તેથી હું ઢળી પડ્યો રે લોલ
ફટફટ ગોકુળની વ્રજનારી કે આવું નવ ઘટે રે લોલ
મારો લાડકવાયો કાન કે આવું નવ કરે રે લોલ
એવી દાસ શંકરની વિનતી કે સુણ સાહેલડી રે લોલ

ભજન ૪૫

રાગ:—આયા નગરીમે]

બોલો પ્યારે શ્રી કૃષ્ણ શરણુંમમ	
શરણુંમમ: શ્રી શરણુંમમ;	બોલો.
પન ઘટપે કનૈયો આતાહે	
વો આતાહે ધૂમ મચાતા હે—	પનઘટ૦
વો માખણ મીસરી ચુરાતાહે	
વો ખાતાહે સખડો ખીલાતાહે—	પનઘટ૦
વો નંદ કે લાલા કહેલાતા હે	
વો ગોકુલમાં રાસ રચાતા હે—	પનઘટ૦
વો મધુવનમાં ગૌઆ ચરાતા હે	
વો મધુરીસી મોરલી બજતાહે—	પનઘટ૦
દાસ શંકર કે મન ભાતા હે	
વો પ્રેમ કી મસ્તીમે નહાતા હે.—	પનઘટ૦

૪૬

રાગ :—ગજલ

ભગવાન પડા હું શરણે હે નાથ અબ દયા કર	
ગભગયા પાપ સે અબ વિષયોમેં મેં ફસાકર.	ભગવાન
હે દીન બંધુ સુધ લ્યો મેં આયા હું ઘર તેરે	
: ખ દુર કર મુરારે અપરાધ સખ ક્ષમા કર.	ભગવાન
ગીત' ॥કય પ્રભુજી કર યાદ તો ખબરીયા	
૧ કે બંધ તોડો બંસી બગ્ન બગ્ન કર.	ભગવાન
સુધ લીની અબ્મીલકી આયે થે નાથ સુન કર	
તો અબ મુજે બચાલો પ્રભુ ખીરદ કે બતાકર.	ભગવાન
કરજોડી શંકર વિનતી સુનો અબ કૃપાળુ	
શીઘ્ર આવો પ્રાણુ પ્યારે તુજ દાસ પર દયા કર.	ભગવાન

રાગ:—ગાંધે મથુરામેં કાનાને ગાગરીઆ ફેાડી
 ભાવ ધરીને બોલો જય જય
 કૃષ્ણ કનૈયાકી જય જય
 શાસ્ત્ર સકળનો સાર પરમ એ
 ભવદુઃખ હાર નહી. જય જય
 કૃષ્ણ કૃષ્ણ સખ મુખસે કહીયે
 યશોદા નંદનકી. જય જય
 કૃષ્ણરૂપી એ ભાતું ભરીયે
 ગાડી હે વૈકુંઠકી. જય જય
 દાસ શંકર મન સાચું ધરીયે
 સુરતા ચરણકી. જય જય

ભજન ૪૮

ભવસાગરથી નૈયાને તારો મોહનજી
 રાય ગૃહીને ઉતારો મોહનજી
 આ સંસારમાં છે દુઃખનો રે દરીઓ
 તેનાથી પાર ઉતારો.....મોહનજી ભવસાગરથી
 જોયો સંસાર આ સ્વાર્થથી ભરેલો
 આશરો લીધો મહેં તો તારો.....મોહનજી ભવસાગરથી
 સગા સંબંધી સુખનારે બેલી
 દુઃખમાં નથી એ મારો.....મોહનજી ભવસાગરથી
 શરણું લીધું છે માટે દાસને ઉગારો
 શંકરને છે પ્રાણ પ્યારો.....મોહનજી ભવસાગરથી

ભજન ૪૯

ભજ કૃષ્ણ પ્રભુને પ્રેમ ધરી તું ભાવે
 આ મોંઘો મનુષ્યાદેહ ફરી નહિ આવે
 ખરો અવસર આવ્યો આજ અમુલ્ય ટાણું
 નહીં આવે બીજીવાર ખર્ચતાં નાણું
 આ સુતવીત દારા સંપત્તી સર્વે જુદી
 આ મુકીને ધરખાર જાઉં છે ઉઠી

૫૦

રાગ :—રસ ભીના હો રસ ભીના.

મારા હો કાન હો મારા હોકાન
 મુકી ન જશો મારા હો કાન.
 મારા કાનની હું આજથી થઈ
 હું તો તન મન વારી ગઈ.
 છોડી જશો ન કાન હો મારા
 એકલું રહેવાશે ના આપના વિના. મારા હો.

તારી મોરલીમાં પાગલ થઈ
 મારી શુધ જુધ વિસગી ગઈ
 ઘેલી બની છું કાન હો મારા
 એકલું રહેવાશે ના આપના વિના. મારા હો.

દાસ શંકરે અરજી કહી
 પ્રભુ હૃદય ઉતારી લઈ
 ચીતકું ચોયું છે કાન હો મારા
 એકલું રહેવાશે ના આપના વિના. મારા હો.

રામ:—બનકી ચીડીયાં

મેં દાસ પ્રભુકા બનકે મંદીર જોલું રે
તારી મરોહર મુર્તી જોધ મનમાં ડોલું રે. મેં૦

મેંને મુખ દેખા હે તુમારા

કબી છોડું ન સંગ તુમારા

તુમ ઘટઘટમેં મન સ્થલ સ્થલમેં બીન દેખે કબીના
છોડું મંદીર જોલું રે મેં૦

મેં ચરણ પાસ તુમ આવું

દર્શન કરી સુખને પાવું

તુમ દુર દુર મેં પાસ પાસ બીન પકડે કબીના છોડું
હરી હરી જોલું રે મેં૦

દાસ શંકરને લેના ઊગારી

લવ સાગર જળસે તારી

તુમ દેત દેત મેં માગ માગ બીન લીએ કબી ના
છોડું ગીરધર જોલું રે. મેં૦

માટલી

પર

મેલો મોહન મારી માટલી

હારે મારાં મહીડાં છલકાય જે

ભીજશે નવરંગ ચુંદડી

ઓ કાનુડા લાગુ તને પાય જે મેલો.

ગોકુળ ગામની ગોવાળણી રે

મહી વેચવાને જાય જે

સામા મળ્યા શ્રી કૃષ્ણજી

હારે મારાં મહીડાં લુંટીલુંટી ખાય જે. મેલો૦

કાનો વગાડે રૂડી વાંસળી રે
 ઉભો જમનાને તીર જો
 કદમે મઢીને વહાલો ઉતર્યા
 હારે હેર્યાં ગોપીયોનાં ચીર જો મેલો•
 પીળાં પીતાંબર પહેરીયાં રે
 ગળે પુલનો હાર જો
 બાંહે બાજુબંધ બેરખા
 હારે હરિને હૈયે છે હેમનો હાર જો મેલો•
 સાસુ હમારાં ખીજશે રે
 નણદલ દેશે રે ગાળ જો
 નાનો દીયેરીયો લાડકો
 ઓ દેરાણી વખડાનું ઝાડ જો. મેલો•
 દાસ શંકરની વિનતી રે
 સુણો ચતુર સુગ્ગણ જો
 ગાયે શીખે ને સાંભળે
 હારે એનો વૈકુંઠમાં વાસ જો મેલો•

૫૩

રાગ:—એક થા સુદામાજી ધર કનૈયા.

મુખકું તમારું જોષ કનૈયા
 હૃદય અમારું ઠરી ગયું છે. મુખકું.
 નામ જપું હું પ્યારા પ્રીતમનું
 હૃદય મંદીરમાં વસી રહ્યું છે.
 કહાં હો કૃષ્ણ કહાં હો કનૈયા
 મનકું અમારું દુંડી રહ્યું છે. મુખકું.

સકળ જગતમેં તુંહી તુંહી હો
 બ્રમ અને પર બ્રમ તુંહી હો.
 કહાં મેં હુંકું કહાં મેં ખોજું
 શંકર મંદીરમેં તુંહી બસે હો.

મુખકું.

મુખકું

૫૪.

મેં તો સો રહીતી બંસી કાહેંકો બજાઈ.
 તેરી બંસીકા અવાજ મેને બાગોમેં સુના
 ગજરા ગુંથ રહીતી બંસી કાહેંકો બજાઈ
 તેરી બંસીકા અવાજ મેને પનઘટપે સુના
 ગગરી ખેંચ રહીતી બંસી કાહેંકો બજાઈ
 તેરી બંસીકા અવાજ મેને કુંજન મેં સુના
 દધી ખેંચ રહીતી બંસી કાહેંકો બજાઈ.
 તેરી બંસીકા અવાજ મેને ગોકુલમેં સુના
 રાસ ખેલ રહીતી બંસી કાહેંકો બજાઈ
 તેરી બંસીકા અવાજ શંકરને સુના
 મેં તો ભાન ભુલીથી બંસી કાહેંકો બજાઈ.

૫૫

રાગ:—જીવનકે ચરણો મે રહેતે તારે
 મુજે દર્શન દેના કૃણુ પ્યારે
 તુમી વ્યાપક હો જલથલમેં સારે. મુજે૦
 રાત કનૈયા બનકે તુમ આયે
 સુઈ રાધાકો તુમને જગાયે. મુજે૦
 કાના રાતકો તુમ યહાં આયે
 મોરી નિદકો તુમને છુડાયે. મુજે૦

રાધા મખન ખાનેકો આયા	
ઝોહી ખાનેકો તુમકો જગાયા.	મુજે૦
તુમ ખીના પુછે ધર કયું આયે	
તુમને મખનજી મટકી પુડાયે.	મુજે૦
રાધા તુમારે હાથસે ખીલાવે.	
થોડા મીત્રા કે લીયે દીલાવે.	મુજે૦
શકર ચર્ણોમેં તુમારે આયા	
પ્રભુ મેરે હૃદયમેં એ લાયા.	મુજે૦

૫૬

રાગ:—કાલીંગડો

મધુરો સ્વર ક્યાં થકી આવે છે	
અમૃત વૃષ્ટિ વરસાવે છે,	મધુરો
અતિ પ્રિય શ્રવણને લાગે છે	
વનમાં વાંસલડી વાગે છે	મધુરો
ગાય ગોપી સૌ સ્તબ્ધ થયાં	
યમુના જળ જોને શાન્ત રહ્યાં	મધુરો
પશુ પક્ષિ વિચરતું ત્યાગે	
છે વનમાં વાંસલડી.	મધુરો
જીવે તપધારીએ તપ મુક્યાં	
ધ્યાનિ મુનિએ સૌ ધ્યાન ચુક્યાં	મધુરો
નર નારિ નિદ્રાથી જાગે	
છે વનમાં વાંસલડી	મધુરો
સખી મોહનને મળવા ચાલે	
મધુવનમાં નંદતણે લાલે.	મધુરો
શંકરને મોહન લાવે છે	
વનમાં વાંસલડી	મધુરો

(રાગ:—જે. જેવંતી. સજન)

મેરે મંદિરમે આવો પ્રભુજી
 મન મંદીર હે સુંદર મેરા
 પ્રેમકી જ્યોતી જગાવો.....પ્રભુજી
 વૃંદાવન કી કુંજ ગલનમાં
 ફરીથી રાસ રચાવો.....પ્રભુજી
 ગોપ મંડળી સાથ લખને
 વનમાં ઘેનું ચરાવો.....પ્રભુજી
 શંકર કો પ્યારા હે કનૈયા
 જ્યોતમે જ્યોત મીલાવો.....પ્રભુજી

સજન ૫૮

[રાગ:—ઝાલર વાગેને વાલો હરીરસ ગાય]

મેરલી વાગીને ગોપી ભાન ભુલાય
 કાળા કાનાને શોધવા જાય
 ક્યારે ગયો મારો ચીતડાનો ચોર
 મીઠી મેરલી વાગે ધનધોર
 ઘેલી બનીને રાધા ભાન ભૂલી જાય
 મોહનને મળવા મન અકળાય
 જાવ જાવ કપટી કાળા ઓ કાન
 ભૂલી ગયાં શું રાધાનું ભાન
 ઘેર ઘેર કાનો શોધતી ફરે
 બહાલા પ્રભુ વિના ઝુરી હું મરે
 શોધતી ચાલી યમુનાને તીર
 ભાળ્યું ત્યાં તો ગોપી નદીમાં નીર

વસ્ત્ર ઉતારી ગોપી નહાવાને જાય
પટકુળ લલ્લ કાનો કદમ ચઢી જાય

ભજન પદ

(રાગ નંદરાણી તમારો કાનો)

મન માન કહ્યું હવે મારું ગાઇ લે રાધેશ્યામ
કાંઈ નથી અહીં તારું ગાઈ લે રાધેશ્યામ
માત પીતા એર કુટુંબ કબીલા
જુઠી જગની એ સખ લીલા
રડતા સ્વાર્થના સાર.....ગાઈ લે રાધેશ્યામ —મન.
ધન જ્યેષ્ઠન સખ જાણો જુઠી
કાંઈ નહિ આવે સાથે મુઠી
છતાં કહે છે મન મારું.....ગાઈ લે રાધેશ્યામ —મન.
પીતા કહે છે પુત્રજ મારો
જેની કહે છે ભાઈ રૂપાળો
અંતે ન કોઈએ તારું.....ગાઈ લે રાધેશ્યામ —મન.
દાસ શંકર એ પ્રભુની માયા
મોટા મુનીજન ત્યાંજ જુલાયા
સમજે તો લાગે અકાર.....ગાઈ લે રાધેશ્યામ —મન.

(રાગ:—ઢાયા કા પીંજરા ડોલે રે)

મન હરનિશ હરીગુણ ગાને રે
આ દેહ ફરી નહિ આવે
મન ભૂલ્યો થું તું ભટકે
જીવ માયા માંહી પટકે

અંતે લક્ષ ચોરાસીમાં લટકેરે
 આ દેહ ફરી નહિ આવે
 મીથ્યા લવરી તું કરતો
 મદ મોહ મહી તું કરતો
 સત્ કર્મ કાંઈ ના કરતો રે
 આ દેહ ફરી નહિ આવે
 તાર તન ધન જ્યેષ્ઠન જાશે
 પાછળ પસ્તાવો થાશે
 યમદૂતનો માર તું ખાશેરે
 આ દેહ ફરી નહિ આવે
 દાસ શંકર કહે છે સાચુ
 મન રામ ભજનમાં રાચું
 હું હરનીસ પ્રભુને જન્યુરે
 આ દેહ ફરી નહિ આવે

ભજન ૬૧

(રાગ :—મોહ પ્રેમકે જુલે)

મેરા કૃષ્ણ કનૈયા બતાદો કાઈ	
કૃષ્ણ વિના હું ઘેલી ફરું છું	
મેરા પ્રીતમ પ્રભુકો દીખા દો કાઈ	—મેરા
કૃષ્ણ કૃષ્ણ હું મુખથી કરું છું	
મેરા દીલકી લગીકો બુઝાદો કાઈ	—મેરા
યમુના કીનારે બંસી બજાવે	
એ મધુરો સો નાદ સુના દો કાઈ	—મેરા
નાદમાં હું તો મસ્ત બની છું	
એ મસ્તીને શંકર નીલાવે કાઈ	—મેરા

ભજન ૬૨

મોરલી વાગીરે વાગી
 હું તો ઝબકીને ઉધથી જાગી રે મોરલી
 એ મોરલીમાં માફ મનહુ ઘેરાણું
 બાવરી થઈને ભાગી રે મોરલી
 માંખણ વેચવા ગોકુલમાં જાતી
 મનમાં ઘણી મલકાતી રે મોરલી
 સામે આવીને ઉભો કાનુડો
 દાણ એ લેતો માગી રે મોરલી
 દાણ અમાફ આપીને રામાં
 એકલડી ક્યાં તું જાતી રે મોરલી
 તારી માતાએ તુને રખડતી મેલી
 કેમ કરી જાશે ભાગી રે મોરલી
 દાસ શંકરના સ્વામી રસીલા
 સુરતા લાગી છે મને તારી રે મોરલી

૬૩

મારા હૃદય મંદીરમાં રહેજો	
અંતરની વાતો કહેજો	મારા.
દીન જનને દર્શન દેશો	
મુજ હૃદય કમળમાં રહેજો.	મારા.
સંત સેવા મુજને દેજો	
એ અરજ ઉરમાં લેજો.	મારા.
ભક્તિ તુજ ચરણે દેજો	
વૃત્તિ તમ ચરણે રહેજો.	મારા.
શંકરની વિનતી લેજો	
પ્રભુ હૃદયે શાન્તી દેજો.	મારા.

યા કનૈયા મોરલીવાલે કરદો બેડા પાર
કરદો બેડા પાર કનૈયા લક્ષ્મણ કે શીરતાળ—યા કનૈયા

ગોકુલ મેં હાં રાસ રચાયા
માખણ ચોર કે ખુબ ઉડાયા
તુમ હો મુરલીવાલે.

”

જમનાળ કે તટ પે આયે
બંસી બંજક ગૌવા બુલાયે
તુમ હો ગૌવા વાલે.

”

કંસ મામા કે રણ મેં મારા
નિશીયરોકા સૈન્ય સંહારા
તુમ હો મારન વાલે.

”

દાસ શંકર કી વીનતી સુનિયે
સેવક તુમ અપના કર લીજીયે
તુમ હો દીન દયાળા

”

ભજન ૬૫

[રાગ:—જાઓળ નંદકીશોર]

યમુનાને તીરે આવો સ્યામ.....મોહનમારા
આવોને અંતરના આરામ.....મોહનમારા
પ્રીતે વાંસલડી વાગી સાંભળવા હુંતો ભાગી
જુલ્હી ત્યાં મનડા કેરા ભાન.....મોહન મારા
ગોકુલની ગોપી આવી મહીડાને માંખણ લાવી
પ્રીતે જમોને મારા સ્યામ.....મોહન મારા
જાતી યમુનાને ધાટે આવ્યો એ સામી વાટે
માંગ્યા તે મહીડાં કેરા દાન.....મોહનમારા

યમુનાને

યમુનાને

યમુનાને

તુ'તો તે કપટી કાન્હો જનવાદે જાનો માનો
 હજુ ના આવી તુને શાન.....મોહનમારા યમુનાને
 મારગડો શાને રોકો મોહનજી પાલવ મુકો
 ધરતી હું નટવર કેરું જ્યાન.....મોહનમારા યમુનાને
 શંકરના સ્વામી શ્રેણી નીરખ્યા મ્હેં અંતર છેલો
 ભક્તિના દેજો અમને દાન.....મોહનમારા યમુનાને

૬૬

રાગ કાલ્હીંગડો

રંગ લાગ્યો મને તારો રંગીલા રે
 રંગીલા રે અલખેલા રે... રંગ.
 જનમે જનમ રણુછોડરાય વહાલા
 વહાલા સંગ ન છોડું તમારો રે. ,,
 મેં તો રે મારા મન વશ કીધો
 વહાલો છેલ જખીલો ડાકોરવાળો ,,
 રજની થોડી ને રંગ ઘણેરો
 વહાલા ચીત ચોંટયું તુજ ચરણમાં રે ,,
 આવો તો મન મેલીને મળીયે
 વહાલા સંસાર સાગરથી તારો. ,,
 મોર મુગુટને જરકશી જમો
 વહાલા શોભે જશોદાનો લાલો રે. ,,
 ભલે મળ્યા શંકરના સ્વામી
 રાધાનો વર એ ઉપાળોરે... ,,

૬૭

(રાગ—કાલ્હીંગડો)

રામ નામ હૃદય ઉભરાય છે.
 ઉભરાય છે ઉભરાય છે. રામનામ

ભજનો ગાતાં શાન્તી થાતાં	
હરખે હૈયુ મલકાય છે.	રામનામ
આનંદમાં દીલ મમ થવાથી	
નયનોથી નિર છલકાય છે.	રામનામ
સીતળતામાં અંતર રમતાં	
ત્રિવીધી તાપ બુઝાય છે.	રામનામ
રોમે રોમે રામ રંગેલા	
દુનીયાનું ભાન ભુલાય છે.	રામનામ
શકર રંગ્યો રામ ભજનમાં	
હરનીશ એ ગુણ ગાય છે.	રામનામ

ભજન ૬૮

(રાગ :—મીઠા લાગ્યા તે મને આજના ઉજ્જગરા)

રહી જવો શ્યામ તમે આજની રાતલડી
 વિનવે આ ભોળી ગોવાલણી
 રહી જવો શ્યામ તમે આજની રાતલડી.
 કંકુ કેસરથી વ્હાલા સાથીઆ પુરાવશું
 આંગણમાં પાકુ સારી ભાતડી—રહી જવો
 આસો પાલવના તોરણ બંધાવશું
 પુલકા વેરાવુ સારી વાટડી.....—રહી જવો
 સુના મંદીરીઆમાં જ્યોત જગાવશું
 મીઠી કરીશું વાલા વાતડી—રહી જવો
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ
 જોતાં ઠરે છે મારી આંખડી—રહી જવો

રાગ:—મારૂં વતન

બહાલું લાગે રાય રણુછોડનું નામ
 રણુછોડનું નામ એ છે વૈકુંઠનુ ધામ. બહાલું ૦
 જેને ભજ્યાથી ભવભવ ટળશે
 કાટી હજો મારા દંડ પ્રણામ બહાલું ૦
 પ્રિતમ પ્રભુને પ્રેમેથી ભજશે
 સંસાર સાગર સહેજેથી તરશે. બહાલું ૦
 તન મન ધનથી જે પ્રભુને ભજશે
 કુડી માયા તેને કંઈ નવ કરશે. બહાલું ૦
 દાસ શંકર પ્રભુ ચરણે રહેશે
 બહાલું લાગે મારા પ્રભુજીનું નામ. બહાલું.

ભજન ૭૦

[રાગ—હોરી]

વહેલા આવોને સુંદીર શ્યામ—શ્યામ—શ્યામ—
 મુર્તિ તારી જોઈ મનોહર
 નીત્યં ધરં છું તારૂં ધ્યાન—ધ્યાન—ધ્યાન— વહેલા—
 ભક્તો તણી પ્રભુ વારે ચઢીને
 કરો હિયા કેરી હામ—હામ—હામ— વહેલા—
 માલા જપું છું પ્યારા પ્રીતમની
 મુંજે બોલું છું શ્યામ—શ્યામ—શ્યામ— વહેલા—
 નરસીહ મહેતા ને ભક્ત સુદામાના
 હેતે કર્યા અનેક કામ—કામ—કામ— વહેલા—
 દાસ શંકર કર જોડી કહે છે
 દેજો ભક્તી કેરા દાન—દાન—દાન— વહેલા—

૫૨

વંદન

૭૧

એક પંડિતી ગાયનના રાગને મળતો

વંદન વંદન વંદનહો જય દુઃખ હર દશરથ નંદન રામ
અરપન તન મન ધન તવ ચરણન દાનવ દૂષ્ટ નિકંદન રામ વંદન
રઘુકુલ કમલ દિવાકર ઉત્પલ
વેદ દ્વિપથ મંડન નિર્મલ
ન્યાય નીતિકી નૈયાસે ભવ સિન્ધુ પાર ઉતારન રામ વંદન
સત્ય અચન પાલક દદ વ્રત ધર
આશ્રિત ભક્ત અભયકર પ્રીતીકર
એક પત્ની વ્રત નેક ટેક બલ મોહ પિશાચ બિહારન રામ વંદન
વામ સિતા સતિ સોહત સુંદર
લખન દાહિને ઔર વિજયકર
ભરત શત્રુધન હનુમન સખકે પ્રાન જીવન શુભ દાયક રામ વંદન
રાકા શશિવર મુખ તવ નિરખત
દૈવી સૃષ્ટિ સિન્ધુ ઉર સુખરત
ભક્ત જીવ વિધ વિધ તરંગ સખકોં નિત આપ સહાયક રામ વંદન
'સંતજન' જાપ જપત તવ હરદમ
તવ સુકૃપા અહી પાય ગુરુગમ
પોષક રક્ષક સખ બિધ મેરે સખ દિન સુખકર ધનધન રામ વંદન

કળયુગના વાયરા

૭૨

(મીઠા લાગે છે મહેને—એ રાગ)

વાયા આ વિશ્વ વિષે કળયુગના વાયરા

ભૂલાવે તન મનનાં ભાન રેં કળયુગનાં વાયાં

કળયુગના વાયરા—ફૂડીઆ એ વાયરાં વાયાં

પળ પળ હગ્ગર લોક પડે પાપ પંથમાં
 નિર્બળ મન કરાં નિશાન રે ૦ કળયુગ ૦ વાયા ૦
 ખૂરાઈ સાગરેથી ખૂટતા અચાવવા
 શ્રી હરિને લાથ છે સુકાન રે ૦ કળયુગના ૦ વાયા ૦
 સળગેલા સંસારે દયા એક દશિની
 શાન્તિ કંઈ પામવાનું મ્થાન રે ૦ કળયુગ ૦ વાયા ૦
 પુણ્ય પાપ જે મહા ગુન્યવાણુ કોકુ
 ઉકેલે મુલ દેતાં અતિદાન રે ૦ કળયુગ ૦ વાયા ૦
 દાનવી લીલાની દર્શન્યતા નીવારવા
 ગૌરવ ભરેલા ગુરુજાન રે ૦ કળયુગ ૦ વાયા ૦
 સદગુરુને ચાર્ણ શર્ણ 'સંતવરન' સુખી થયુ
 હલ દિવ્ય દિવસનાં દાન રે ૦ કળયુગ ૦ વાયા ૦

૭૩

[રાગ — સુનો સુનો અન કે પ્રાણી]
 સુનો સુનો (૨) માયાકે પ્રાણી
 પવટા અખર કાઈ નહીં જાની. સુનો
 તુમ માયા મેં કયા કરતે
 કયું નહીં પ્રભુ મુખસે લે તે
 શીરપે કાળ ખડા હે ભરી. ,
 અનગતવે પ્રભુ કે મસ્તાની
 મુખસે ગાવો પ્રભુકી ખાની
 પ્રભુમેં ના કરના મેતાની ,
 શંકર તુમ શરણે લેના
 સદ બુદ્ધિ હારદે દેના
 આપકી મુર્તિ હૃદયમાં જાની ,

રાગ :—જતું છે જમુનાજીને તીર મને કાંકરી વાગે.

સખી જોને મટકી ચોરી જાય

માખણ ચોર કનૈયો.

મહીડાં છાનાં ચોરી ખાય

માખણ ચોર કનૈયો.

ઘંદાવન વાટે ઘાટે, ફરતી કાનુડા માટે

ખાંધુ પણ છળથી છટકી જાય

માખણ ચોર કનૈયો...સખી૦

માનું છું પાડ તમારો, યશોદાજી એને વારો

નગણો છે નંદ દુલારો, કાળો પણ કામણુગારો

કેવાં એ દુઃખડાં દેતો જાય

માખણ ચોર કનૈયો...સખી૦

ગોકુળમાં ગાયો ચારી માશી પુતનાને મારી

એવાં એ કામો કરતો જાય

માખણ ચોર કનૈયો...સખી૦

જતી જમુનાને ઘાટે, મળતો એ સામો વાટે

મારાં એ મનડાં હરતો જાય

માખણ ચોર કનૈયો...સખી૦

પીળાં પીતાંબર શોભે, નિરખતાં મનડું લોભે

દાસ શંકરનો હૈયા હાર

માખણ ચોર કનૈયો...સખી૦

રાગ કાંટો વાગ્યો રે.

સખી આવ્યો કનૈયો મારે આંગણે

ઘડી ઘડીએ દર્શન દર્શને આડો અવળો જાય, સખી

સખી પહેલા દીઠાતા ગોકુળ ગામમાં
 નંદ બાવાના ઘેરે એ તો ગાયો ચારવા જાય સખી
 સખી છાના માના છીંટેથી આવતા
 ધીરે ધીરે આવીને એ તો માખણ ચોરી ખાય સખી
 સખી યમુનાના તીરે વાગે મોરલી
 નાદમાં હું તો ઘેલી બનીને સુધ ધુધ વીસરી જાય સખી
 સખી દાસ શંકરના સ્વામી શોભતા
 ભકતો તણી પ્રભુ વહારે ચઢીને દર્શન દેવા ધાય સખી

૭૬

સુનાદે સુનાદે સુનાદે, કૃષ્ણ કાન
 ઓ મોરલીકા નાદકો સુનાદે કૃષ્ણ કાન.

યમુના તટપે બંસી બગ્ગધ
 બ્યાકુલ હો ગોપી સખ આધ
 બગ્ગદે બગ્ગદે બગ્ગદે કૃષ્ણ કાન. ઓ મોરલી.

વો મોરલી હે પ્રાણ હમારા
 દીલકો હરતી બંસી હમારા
 મીલાદે મીલાદે મીલાદે કૃષ્ણ કાન. ઓ મોરલી.

બન દુઠી ઉસ મોરલી કો
 ગલી ગલી બોજત શ્યામ સુંદર કો
 બતાદે બતાદે બતાદે કૃષ્ણ કાન. ઓ મોરલી.

દાસ શંકરની સુનીચે વીનતી
 હૃદય મંદીરમેં સ્તુતિ કરતી
 રટાદે રટાદે રટાદે કૃષ્ણ કાન. ઓ મોરલી.

ભજન ૭૭

(રાગ સાવણી)

સુનો ભક્તજનો સૌ વાત અનુપમ સારી
 પ્રભુ આવ્યા ડાંકારમાંય સદા સુખકારી
 તે કથા કહું ધરી પ્રેમ હૃદયથી આજ
 થાય પાવન સદુ નરનાર જગત સમાજ
 અતિ અધર્મ થયા અપાર જગતમાં ત્યારે
 ત્યારે ધયાં હરી અવતાર નંદકમારે
 થયાં નરનારી બહુ અષ્ટ. અધર્મે ચાર
 મહા પાપ કરે પાપી પાખંડી ચાર
 તે ગાણુ' શ્રી જગદીશ હૃદયની માંય
 હરી હણવા બૂમા ભાર કરી ઈચ્છાય
 હરી ભક્તજનોને લેવા શરણે આજે
 પ્રભુ પ્રધાર્યા ડાંકારમાંય ભોડાયા કાજે
 પ્રાંતે જંઘ છખી શ્રી ડાંકાર પ્રભુની આજે
 પ્રેમા મૃત શંકર આજ પ્રભુજી પાજે

ભજન ૭૮

રાગ સમી સાંજના

સ્યામ મારે મંદારીએ આવળે રે... બાંધી મહુલી પ્રેમની
 સાથે બાલ ગોવાળ નેડી સાવળે રે

અખી

નીરમળ જળ યમુના તળા કરશું ત્યાં પ્રીય પાન
 મીંઠા સુર મોરલી તળા ગાશુ મધુરા ગાન
 મારા મીઠા મહેમાન તમે આવળે રે બાંધી મહુલી પ્રેમની સ્યામ

સખી

કુંજન વન રળાયામણું રમશું ત્યાં પ્રભુ રાસ
ચંદ્ર ખીલ્યો રજની વિષે પુરશુ મનની આશ
મારા પ્રિતમ સહુજા ઘેર આવજો રે બાંધી મહુલી પ્રેમની સ્યામ.

સખી

ભગુભાણીની બાળકી રાધા મારૂ નામ
પ્રીતે પ્રભુજી આવજો અસાણા મારૂ ગામ
કહાન માખાળ ખાવાને વેલા આવજો રે બાંધી મહુલી પ્રેમની સ્યામ.

સખી

ઊરટની આ વિનાંતી અબળા ધરતી બ્યાન
વહેલા આવો સામળા ગોકુળના હો કાન
દાસ શંકરના મંદિર સોહાવળેરે બાંધી મહુલી પ્રેમની સ્યામ.

૭૯

[મીઠા વાગ્યા છે મને ચહાના આ ધુંટડા એ રાગ]
સદગુરના બોલ રહને શ્વાસેશ્વાસ સાંભરે
એક એક બોલ એ અંમોલ રે ૦ સદગુરના ૦
જગદગના જીવનના મંત્રભર્યા બોલમાં
જુગજુના જગદીશના કોલ રે ૦ સદગુરના ૦
નસનસમાં નૂર ભરે નિત્ય તવીન વાતનાં
અંતરને રાખતા અંડોલ રે ૦ સદગુર ૦
ઉધડયાં પ્રારબ્ધ મહારાં પૂર્વ તાજા પુણ્યથી
અજવા વિજય અનહદના ઢોલ રે ૦ સદગુર ૦
બોલ બોલ મર્મમાં બ્રહ્માંડ ભાવ છે ભર્યા
સુમળે સુખ મળે ચતાં બોળ રે ૦ સદગુર
સદચિદ આનંદરૂપ “સંતજન” સુ શોધમાં
કાયમ સૌ કરીએ કલ્સોલ રે ૦ સદગુરના ૦

ભજન ૮૦

હરિ બોલ હરિ બોલ હરિ બોલ હરિ બોલ
 હરિ હરિ મુખસે આજ કરેંગે
 અમૃતવાણી હીરદે ધરેંગે
 ભક્તિ કા માલ ભરેંગેહરિ બોલ
 કૃષ્ણ પ્રભુકા દર્શન કરેંગે
 ધર્મ નિતીકે રસ્તે ચલેંગે
 પ્રભુકે ચણો રહેંગેહરિ બોલ
 મુખસે ગોવિંદ ગોવિંદ કરેંગે
 પ્રભુ મૂર્તિકા ધ્યાન ધરેંગે
 માયા કે દૂર કરેંગેહરિ બોલ
 એવા પ્રભુકી દીલસે કરેંગે
 તન મન ધન ચણોમાં ધરેંગે
 જીવન સમર્પણ કરેંગેહરિ બોલ

ભજન ૮૧

(રાગ ગોકુળ વહેલા પધારજો રે)

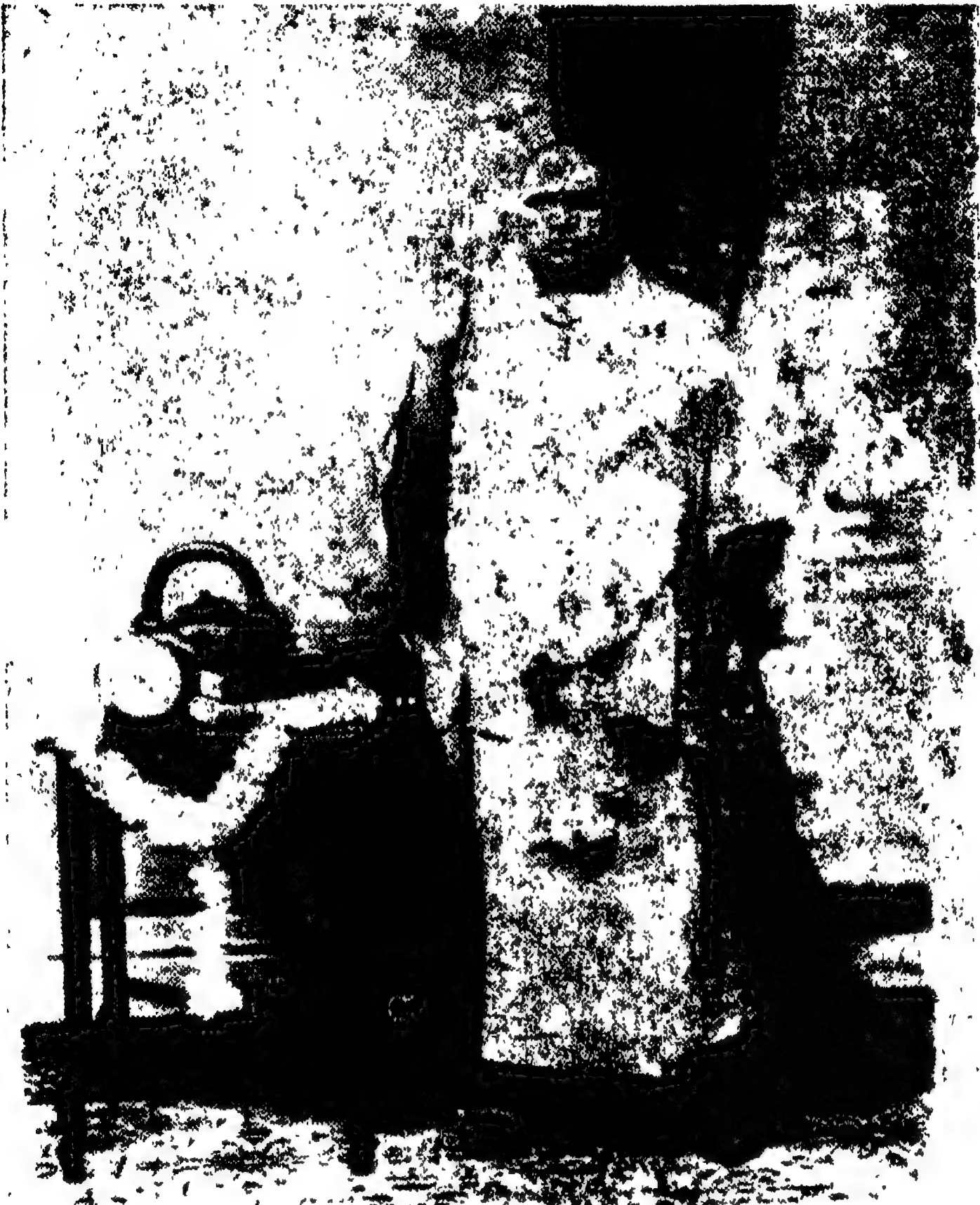
હરીજન વહેલા પધારજો રે
 મનુષ્યા દેહનો લાવો લેવા હો લાલ.....હરીજન
 આ તો અવસર પલ પલ જાય છે રે
 આજ પ્રેમે પ્રભુના ગુણ ગાવા હો લાલ...હરીજન
 સંસાર સાગર દુઃખનો દરીઓ રે
 એમાં ભૂલો પડ્યો છે જીવ મારો હો લાલ...હરીજન
 હરીના નામનું નાવ બનાવજો રે
 બંસી ભવજળ સાગર તરવા હો લાલ...હરીજન
 આ તો કુડી માયા ને કુડા માનવી રે
 કુડો કુડો જગત વહેવાર હો લાલ.....હરીજન
 સદગુર ચરણોમાં શંકર બોલીયા રે
 દહાવો હેતે પ્રભુનો લેવા હો લાલ.....હરીજન

(રાગ :—સો સો વરસોના બહાણા)

હારે મને ગોકુલ જોતાં કનૈયો સાંભળે
સાંભળે મુને નંદ તણો એ લાલ રે...જસોદાના કુંવર. ગોકુલ.
માખણ ખાવાને વાલો મારો આવતા
કહાના તુને હજુ ના આવી સાન રે...જસોદાના કુંવર. ગોકુલ.
યમુના કીનારે વાલો આવતા
માંગતા કાંઈ મહીંડા કેરા દાન રે...જસોદાના કુંવર. ગોકુલ.
મીઠી વગાડતા વહાલો મોરલી
ભુલી મારા મનડા કેરા ભાન રે...જસોદાના કુંવર. ગોકુલ.
વૃંદાવે વનમાં રાસ રચાવતાં
રોમે રોમે લાગ્યુ તાર ભાન રે...જસોદાના કુંવર. ગોકુલ.
સુના મંદીર સુના માળીઆ
શંકર ધરતો નીત્યે તાર ધ્યાન રે...જસોદાના કુંવર. ગોકુલ

ભજન ૮૩

રાગ :—બોલેંગે જ બોલેંગે.
શ્રી હરિ હરિ હરિ મુખ બોલેંગે
હાથમેં હરિઆ હીરલા આવ્યા
જ્ઞાન તરાજુમેં તોલેંગે.....શ્રીહરિં
હરિ કે નામકી ધૂન મચાકે
હરદમ નયનકે બોલેંગે.....શ્રીહરિં
હરદમ હરિકા ધ્યાન ધરેંગે
આસનસે નહિ ડોલેંગે.....શ્રીહરિં
સંતજન સદગુર શબ્દ સુનાયા
રગ રગ હરિસ ઢોલેંગે.....શ્રીહરિં

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्य गानाध्यास
लोकसंग्रही श्री १०८ जगद्गुरु महामंडलेश्वर
स्वामी श्री विद्यानंदजी महाराज.

ૐ તત્ મત્

શ્રી કૃષ્ણ ગોવીંદ હરે મુરારે.
હે નાથ નારાયણ વાસુદેવ.

આજ કળિયુગમાં પરચા પુચા, સ્વામીજી ગીતા માતાજી સત્ય છે;
ભાવિક ભક્તોએ જાન રસ પીધાં. સ્વામીજી ,, ,, ,,

પ્રથમ કીધું કરનાળી ગીતાધામ, સ્વામીશ્રીએ ત્યાં કીધો મુકામ,
સૌને દર્શન કરવાની ઘણી હામ. સ્વામીજી.....

ગીતા મંદીર વડોદરે સ્થાપ્યું, તેનું નિમિત્ત રણછોડભાઈને આપ્યું;
આજ ગીતાજ્ઞાન ધરોચર વ્યાપ્યું. સ્વામીજી.....

અમદાવાદમાં મુકામ ગુરૂએ કીધો. ચૌદ વર્ષ ગીતાનો બોધ દીધો;
પ્રગટ રૂપે પ્રભુએ આજ કીધો. સ્વામીજી.....

બોરડી માલે ગીતાજી પધરાવ્યા, શેઠ હીમતલાલે હર્ષથી વધાવ્યા;
આજ પીયરથી સાસરે પધાર્યાં. સ્વામીજી.....

વૃન્દાવનની શોભા જુઓ સારી, અહીં બોલી ગીતાની આજ બારી;
પ્રગટ નીરખી હ્યો નર ને નારી. સ્વામીજી.....

જમનાદાસ દયાળ જીનું નામ, બન્યા અમર દહ ભુમીનાં દાન;
ગીતા મંદીર થશે દિવ્યધામ. સ્વામીજી.....

બહેન જયકોર ને માણેકલાલભાઈ, બન્યાં નિમિત્ત લઈ આગેવાની;
બન્સીવાલાની સહાય સાથ રાખી. સ્વામીજી.....

દાસ શંકરની વિનતિ સ્વીકારો, સ્વામી નીત્ય ગીતામૃત પાઓ;
અંતે જ્યોતિમાં જ્યોતિ મિલાવો. સ્વામીજી.....

સજન ૮૫

(રાગ:-કહીદો કહીદો કામણુગારા)

આવો આવો કાનજી કાળા...તમે મુકી મનના ચાળા...

છો સુંદીર શ્રી રઢીઆળા

તારી મુતી મનોહર જોઈ, મનની શુધ બુધ સર્વે જોઈ
હું તો જપતી તારી માળા, દર્શન આપોને જોવાળા...

છો સુંદીર શ્રી રઢીઆળા...આવો૦

જ્યારે જોયા યમુના તીરે, આવી જોવા ધીરે ધીરે
નીરખ્યા મોહન મોરલીવાળા, માર્યા અંતરમાં ઉછાળા

છો સુંદીર શ્રી રઢીઆળા...આવો૦

માથે મુંગટ મણીનો શોભે નીરખી મનકું માર લોભે
મારા અંતરના છોગાળા, તમે મીઠી મોરલીવાળા

છો સુંદર શ્રી રઢીઆળા...આવો૦

વાલમ અરજી ઉરમાં ધરજો, મારા સંકટ સર્વે હરજો
શંકર નીત જપતો માળા, ઉર વસજો શ્રી જોપાળા

છો સુંદીર શ્રી રઢીઆળા...આવો૦

સજન ૮૬

આવો વૈકુંઠના આધાર તમને વંદુ વારંવાર

પ્રગટ પ્રભુ પુરુષોત્તમ પ્યારા સકળ ધરના ઈશ

ઉત્પતિ સ્થિતિ કરતા પ્રલપ કરો જગદીશ...તમને વંદુ

ધર્મ સ્થાપવા ધરણી ઉપર આવ્યા છો અવતારી

અનેક જીવો ઉદ્ધારવાને મહેર કરી મોરારી...તમને વંદુ

ગજ છોડાવ્યો ગુણકા તારી અન્નમેલ ઉગાર્યો

પ્રહ્લાદનું પાલન કીધું હીરણ્યકશ્યપને માર્યો...તમને વંદુ

રાવણ માર્યો સીતા વારી વિભીષણને સ્થાપ્યો

વામન રૂપે વપુ વધારી બળી ચર્ણને ચાંપ્યો...તમને વંદુ

અનેક કામ છે અલખેલાના ગણતા નાવે પાર
અરજી શંકર દાસ કરે છે રણછોડ કર્ણે વાર...તમને વન્દુ

ભજન ૮૭

આ સંસાર મારે જન્મ્યા ગોવીંદના ગુણ ગાવા
ગોવીંદના ગુણ ગાવા પ્રેમે હરીરસ પીવા પાવા...આ સંસાર
લક્ષ ચોરશી ફેરા કરતા મળ્યો આ માનવ દેહ
ભવ સાગર તરવાનું નાવ એ. એમાં નહિ સદેહ...આ સંસાર
ચેત સવેળા ચેત પ્રાણીઆ ભાવે ભજ ગોપાળ
જો વીસરીયો વનમાળી તો થાશે ભુંડા હાલ...આ સંસાર
જડ પથર પણ લાંબે દાડે દોરડી એ છેદાય
બુદ્ધી વંત નર એથીરે હીણા તો નહિ હરી ભગ્નય...આ સંસાર
નકકને શું કહેવું વધારે કહેતા ન આવે લાજ
તેજને તો ટકોર બસ છે સનું સુધરે સંસાર...આ સંસાર

૮૮

આવો આવો હો રામ નામ ઝીલવાને
ઝીલવાને હોંસે બોલવાને ...આવો.
રામ નામનો મહીમા મોટો કહેતાં ન આવે પાર
રામ નામ ઉચ્ચારણ કરતાં, વાલમીક ઉતર્યા પાર ,,
રામ નામનો મર્મ ધણો છે સમજે ચતુર સુજાણ
રામ નામથી પથર તરીયા, મહીમા પ્રભુનો જાણ ,,
અહલ્યા તારી ભકત ઉગારી અજ્ઞમેલ ઉગાર્યો
ગજેન્દ્રને તમે જળથી ઉગારી મગરમચ્છને માર્યો ,,
દાસ શંકરના સ્વામી સહુણા અનેક ભકતો ઉગાર્યા
દીનદાસને દર્શન દધને દુઃખડાં સૌ નિવાર્યા ,,

૮૯

આવેા આવેા ડાંકારના વાસા
 રહેા અમારી પાસ
 રહેા અમારી પાસ રાગજોડ
 રહેા અમારી પાસ. આવેાં
 કંઈ દીન વીત્યા દર્શન વિના
 જીવંત અતિ મુઝાય
 નહિ આવેા તો પ્રાણજી મનશે
 મનશે તારી વાગ. ,,
 અરજ સુણીને વહેવા આવેા
 લાગુ તમને પાય
 દીન દયાળુ દર્શન દેવને
 સફળ કરોને મારી કાય. ,,
 દારકાથી પ્રભુ ડાંકાર આવ્યા
 પુરવા મનના કોડ
 ભક્ત બોડાણનાં કાર્ય સુધાર્યાં
 નામ ધર્યું રણજોડ. ,,
 ભક્ત ઉદ્ધારણુ ભુધર રાખેા
 ચરણુ કમળની પાસ
 શંકર કહે છે કરગરી વહાલા
 પુરજો મનની આશ. ,,

૯૦

રાગ:—હૃદયના શુદ્ધ પ્રેમીને.

અહો આ જગતની માંહી ધર્યો અવતાર શા માટે
 લીધું ના નામ પ્રભુ કેરું જીવેા જગમાંહી શા માટે
 કંઈ તમ ભાગ્ય પ્રતાપે મળ્યા પ્રિતમ પ્રભુ તમને
 હૃદયથી ઓળખ્યા નહો તો ધર્યો અવતાર શા માટે. અહોં

પ્રભુ છે ધામના ધામી પ્રગટ પુરુષોત્તમ નામી
જીવન પ્રભુને ધર્યું ના તો ધર્યો અવતાર શા માટે. અહો०
લીધું પ્રભુ નામનું નાણું મળ્યું મનુષ્યા જનમ ટાણું
ભર્યું ના ભકિતનું ભાણું ધર્યો અવતાર શા માટે. અહો०
પ્રભુના ગીત ગાવાને અચાનક મોકલ્યો શંકર
હૃદયથી ના કર્યું પુજન ધર્યો અવતાર શા માટે. અહો०

૯૧

[રાગ—જીણા મોર ટહુકે છે]

આજ મારો વહાલો આવે છે મારા આંગણે
આજ મારો કૃષ્ણ ખીરાજે મારા આંગણે
મારા તે આંગણે મારા મંદીરીયે. આજ.
મુખ પર મોરલી ને કાનોમેં કુંડળ
દીસે છે નંદનો રૂપાળો રે. આજ.
ગોકુળના ગોપને સાથે લગ્નને
માખણુ ને ગોરસ ઉડાવે રે. આજ.
ગોકુલની ગોપીઓ ભેગી કરીને
રસીયોજી રાસ રચાવે રે આજ.
દાસ શંકરનો સ્વામી છખીલો
ગાયોના ધણુને ચરાવે રે. આજ.

૯૨

રાગ ગઝલ

અમે તો પ્યારા પ્રભુના બાળ તાર નામ જપે શું આળ
એક વાટેથી આવ્યા સઘળા એજ વાટે જવું
આ જગમાં મને વહાલુ લાગે રાય રણછોડનું નામ. અમે

પ્રગટ પ્રભુ પુરુષોત્તમ પ્યાના વેગે આવો વહાલા
 દીન જનોને દર્શન દેવા આવો નંદના લાલ. અમે
 અનંત કાટી બ્રહ્માંડના સ્વામી ધામતણા છો ધામી
 એવા પ્રભુને પ્રેમે ભજશે રહેશે વૈકુંઠ જામી. અમે
 દાસ શંકરના સ્વામી આવો કામકાજ મુજને કહાવો
 અંતરમાં એ પ્રભુને ભજતાં ગોવીંદના ગુણ ગાવો. અમે

૯૩

આના આના રે મોહન મેરી ગલીયાં મેં
 ઘસઘસ ચંદન લેપ લમાવું
 ઘોવું તોરી ચરણકી તલીયા. આના
 તેરી કારણમેં હાર બનાવું
 ચુન ચુન પુલોકી કલીયા. આના
 તેરી કારણ મેં આના બનાવું
 માખણ મીસરીકી ડલીયાં. આના
 તેરી કારણ મેં મેજ બીજાવું
 શંકર બીછાદે મશરૂ તળોયા આના

૯૪

રાગ:-આવો ચ્યારણરે મારે નેસલડે
 આવો કનૈયારે મારે મંદીરીયે
 માખણ ને મીસરી અપાવુ કનૈયારે. મારે મંદીરીયે૦
 તું તો ગોવાળીયારે ગોકુળ ગામતો
 ગોપોની સાથે આવે કનૈયા રે મારે મંદીરીયે૦
 છાતો માતો તું તો છીંડેથી આવતો
 ગોરસનાં માટ ફેડાવે કનૈયારે મારે મંદીરીયે૦

ગોકુળની ગોપીયા ભેગા કરીને	
મીઠી તું મોરલી યગ્નવે કનૈયારે.	મારે મંદીરીયેં.
આંધ્રે છે કામળી ને હાથમાં છે લાટડી	
વાજરડાં ધાવતાં છોડાવે કનૈયારે	મારે મંદીરીયેં.
ગોપ ગોપી સૌ ભેગાં મળીને	
મીઠો એ રાસ રચાવે કનૈયા રે.	મારે મંદીરીયેં.
દાસ શંકરનો સ્વામીએ સાચો	
હૃદય મંદીરે ખીરાજે કનૈયા રે,	મારે મંદીરીયેં.

૯૫

રાગ:—કાલીંગડો

આવો આવો ભજનમાં હેને આવો	
ગાવો ગાવો પ્રભુના ગુણ પ્રેમે ગાવો	આવો.
આ અવસર છે રામ ભજનનો	
રામ ભજને હ્યો દહાવો.	આવો.
હૃદય કમળમાં હેત કરીને	
પ્રાણ પ્રીતમને પધરાવો.	આવો.
વિનતી છે આ ભક્તજનોની	
પ્રભુ અમથી દુર તને ના જવો.	આવો.
અમે પ્રભુના પ્રભુ અમારા	
હૃદય નિશ્ચય કરી હ્યો એવો.	આવો.
પ્રભુ રસના જે પુરણ ભાગી	
હ્યો લાખેણો આ દહાવો.	આવો.
સતસંગ રૂપી નિર્થ મળ્યું છે	
પ્રેમ કરી નિત તેમાં નહાવો.	આવો.
રામ નામનું નાવ યનાવો	
ભવસાગર મેજે તરી જવો.	આવો.

શંકર રસ બસ બનિયો તેમાં
મનુષ્ય જન્મનો લે છે લ્હાવો

આવો૦

૬૬

થાળ

જમો થાળ જીવણુ જમવારી
બેસો મેલ્યા બાજીયા દારી
કટોરા કંચનની થાળી.....

જમો.

કરી કાઠા ઘઉં તણી પોળી
મેલી ઘત સાકરમાં બોળી
કાઢો રસ ફેરીનો ગોળી.....

જમો.

અથાણા શાક સુંદીર ભાજી
લાવી છું તરત કરી તાજી
દહી ભાત સાકર છે ઝાઝી.....

જમો.

મરકડો લાવી હું જળ ઝારી
એલચી લવીંગ સોપારી
પાન બીડી બનાવી સારી.....

જમો.

મુખવાસ મનગમતા લધને
ડસાદીનો થાળ મુને દધને
સીંહાસન બેસો રાજી થધને.....

જમો.

કમળે કસબનો પટકો
રાજેશ્વર ઓઢીને બેડો
ભોમાનંદના સ્વામીને ભેડો.....

જમો.

થાળ. ૯૭

(રાગ :—માનો માનુની મોંઘા માનો)

જમવા આવોને મારા વહાલા ઓ મોરલીવાળા
 પ્રેમે જમાડુ મારા વહાલા ઓ મોરલીવાલા
 થાળ કર્યો મહેં સારો પ્રીતે જમવા આવો
 પ્રિતે જમાડુ મારા વહાલા ઓ મોરલીવાલા...જમવા૦

સાખી

કર્યા પેંડા અને બરશી મગસ લાડુ અને પુરી
 સુતરફેણી અને ધારી પછી તો વાત શું કહેવી
 અથાણાં રાયતા ચટણી મુકી લીંબુ તણી ચીરી
 કર્યા છે શાક મહેં તાજા થઈ છું હું વણી વેલી
 વહેલા આવોને મારા વહાલા ઓ મોરલીવાલા...જમવા૦

સાખી

દધને ઘી તણો દોરો કમોદનો ભાત મહેં કીધો
 શરમાશો નહિ પ્રભુ મારા મુખેથી માગીને લેજો
 ભરી જમુના જળે ઝારી પ્રિતે આરોગો વનમાળી
 બનાવ્યાં પાનનાં બીડલાં લવીંગ એલચીને સોપારી
 પ્રેમે વાવલીઆ હું તો દોળું ઓ મોરલીવાલા...જમવા૦

સાખી

ધરાવ્યું હોય તે જમજો ન મનમાં રીસ કાંઈ લાવો
 પધારો પ્રેમે શ્રી પ્રભુજી દયા સેવક ઉપર લાવો
 દાસ શંકરના સુંદીર રયામ ઓ મોરલીવાલા...જમવા૦

લેતે જને રે શામળીઆ બીડી પાન પાન કી
 કાથો ને ચુનો રામા લવીંગ સોપારી પ્યારે
 બીડી બની છે નાગર પાન પાન કી...લેતે જને રે
 વંદ્રાવનમાં રાસ રમ્યો તો પ્યારે
 જોડી બની છે રાધે શ્યામ શ્યામ કી...લેતે જને રે
 હમ તુમ મીલકે ચોપટ ખેલે પ્યારે
 બાજુ બની છે દીલો જનન જનન કી...લેતે જને રે
 ચંદ્ર સખી કહે બને બાલ કૃષ્ણ કુ.
 જોડી બની છે રાધે શ્યામ—શ્યામ—કી લેતે જને રે

આરતી.

કમળ નયન શ્રીપતિ પુરુષોત્તમ પ્યારા પ્રભુ પુરુષોત્તમ પ્યારા.
 નટવર નંદ દુલારા (૨) જય જય રઢીઆળા જયરાધા ટેક.
 શસ્ત્ર ફેણ રાજુ ત્રિભુવન ત્રિપુરારી પ્રભુ ત્રિભુવન ત્રિપુરારી.
 શ્રી ધારી મોરારી (૨) જય મોરલીવાળા જયરાધા ૧.
 ગોવરધન તોળ્યો ગોકુળને તારી પ્રભુ ગોકુળને તારી
 ઇંદ્રનો ગર્વ ઉતાર્યો (૨) જયજય ગીરધારી જયરાધા. ૨.
 શ્રી રણછોડ રાયા મોહન વનમાળી પ્રભુ મોહન વનમાળી
 મનમંદિરમાં વસીયા (૨) વસતા સુખકારી } જયરાધા. ૩.
 દ્વારકાથી આવ્યા (૨) રાધેના સ્વામી }
 હસીત વદન કરી ઉભા મુજ સામું જોઈ પ્રભુ મુજ સામું જોઈ
 કૃપા કટાક્ષે દુઃખડાં (૨) સૌ નાખ્યાં ઘોષ જયરાધા ૪.

૭૧

૧૦૦

સ્તુતિ

શ્રી તામચંદ્ર કૃપાળુ ભજેમન હરણુ ભવ ભય દાહણુ
નવ કંજ લોચન કંજ મુખકર કંદપદ કંજરણુંમ
કંદપં અગણીત અમીત જીવી નવ નિલ નિરજ સુંદર
પટપીત માનવ તરીત રચી સુચી નૌમી જનક સુતાવર
શીરી કિરીટ કુંદન તીલક ચાંદ્ર ઉદાર અંગ વિભુષણ
અગ્નનું ભૂજ અગ્નિ ચાપધર અંત્રામ જીત અગ્નિ દૂષણ
ભગ્ને દિન અંધુ દિનેશ દાનવ દલન દૃષ્ટ નિકુંદન
રઘુનંદ આનંદ કંદ કૌશલચંદ્ર દશરથ નંદન
પ્રતિ વદિત તુલસી દાસ શંકર શેષ મુની મન રંજન
મમ હૃદય કંજ નિવાસ કરો કામાદિ અલલ્લ ગંજન

જરૂર વાંચો

અને

વંચાવો

સુવાક્યો અને મનોપદ્દેશ

- ૧ જીંદગીમાંનો જે દીવસ ગયો તે કરોડો સોના મ્હોરો આપતાં પણ ખરીદી શકાતો નથી.
- ૨ મનુષ્યને આંખો બે છે પરંતુ જ્ઞાન અરે વિવેક જેનામાં નથી તે સદાને માટે આંધળો છે.
- ૩ જેને મન જીત્યું તેને જગત જીત્યું.
- ૪ હંડો પાયો નાંખ્યા વિના મકાન ચણાતું નથી તેમ નાના થયા વિના મોટાઈ મળતી નથી.
- ૫ મોટાઈ શ્રીમંતાઈથી નહિ પણ ઉદારતાથી મળે છે.
- ૬ તરવારની કીમત ધારથી થાય છે તેમ મનુષ્યની કીમત સદાચારથી થાય છે.
- ૭ વેર લેવું તે હલકાઈનું કામ છે. અને ક્ષમા આપવી તે મોટાઈનું કામ છે કારણ કે વૃક્ષો પત્થર મારનારને પણ ફળ આપે છે.
- ૮ વૃક્ષોને ફળ આવે છે ત્યારે નીચા નમે છે તેમ સમૃદ્ધિ મળ્યા પછી નમ્ર બનવું જોઈએ તો તે સજ્જન ગણાય છે.
- ૯ મોટી પદવીએ ચઢ્યા પછી જે ગરીબોના ઉપર દયા ન રાખે તો તે સેતાન કહેવાય છે.
- ૧૦ દયા હોય તોજ ખરી ખાનદાની ગણાય.
- ૧૧ ચઢતીમાં જે ગર્વ ન કરે તેજ મોટો કહેવાય.
- ૧૨ મનને જીતનાર મોટામાં મોટો અને બળવાન ચોક્કો ગણાય છે.

- ૧૩ સંયમ પાળનારના સર્વે કાર્યો સીદ્ધ થાય છે.
- ૧૪ ભગવાન પાસે દયા માગીએ છીએ પરંતુ ઇશ્વરના કાયદાને ચાદ નથી રાખતા એટલે દયા મળતી નથી.
- ૧૫ પાપનો આપ લોભ છે માટે લોભ કરવાથી પાપ વધુ થાય છે.
- ૧૬ સંતોષવાળાને કેટલા સુખ મળે છે તે.
- ૧ સંતોષવાળાનું સરીર કાન્તીવાળું હોય છે.
 - ૨ સંતોષવાળો બીજને શાન્તી આપે છે. ને પોતે પણ શાન્તીમાં રહે છે.
 - ૩ સંતોષવાળાને દુશ્મન હોતા નથી.
 - ૪ સંતોષવાળાને બધા વખાણે છે.
 - ૫ સંતોષ એજ ધર્મનું મૂળ છે.
- ૧૭ દુશ્મનના પણ કડવા વેળુ ગોળાને પી જઈએ તોજ ઇશ્વરની દયા ઉતરે છે.
- ૧૮ દુશ્મનનું ભદ્રું થાય એવા વિચારો થાય તોજ આપણું ભદ્રું થાય છે.
- ૧૯ દુનિયામાં જહીક બેની હોય છે.
- ૧ મીઠકતની
 - ૨ મોતની.
- માટે પ્રભુના થઈને રહો તો કાંઈ ભય નથી.
- ૨૦ મારૂ ને તારૂ જ્યાં સધી જેનામાં છે તેને વૈરાગ થતો નથી. વૈરાગ નથી થયો તો જ્ઞાન પ્રાપ્ત થતું નથી, જે જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તો બેટા પાર સમજવો.

- ૨૧ ચાર વાતો યાદ રાખવાથી જીવન સુધરે છે.
 ૧ કોઈની સાથે તકરાર કરવી નહિ.
 ૨ હુંપણુ રાખવી નહિ.
 ૩ આપણી પાસે હોય જેમાં નીભાવ કરવો.
 ૪ ઇશ્વરની ભક્તિ સીવાય આ સંસાર સાગર તરવાનું
 બીજું સાધન નથી.
- ૨૨ એક વાર ઘડીઆળને ચાવી આપવાથી ચોવીસ કલાક ચાલે
 છે તેવી રીતે એક કલાક સત્સંગ કરે તો ચોવીસ કલાક
 મનને શાન્તી રહે છે પરંતુ હૃદયમાં ઉતારે તોજ,
- ૨૩ પ્રભુ મેળવવા સારૂ નીચેની ચાર વસ્તુને તજવી પડે છે.
 ૧ શરમ, ૨ આડંબર, ૩ બીક, ૪ લોભ.
- ૨૪ ધર્મ કોનું નામ? કોઈને દૂઃખી કરે નહિ બધાની સાથે
 નિસ્વાર્થ પ્રેમ રાખે દરેક ઉપર દયા રાખે પોતાની ફરજ
 શું છે તે સમજે તેનું નામ ધર્મ કહેવાય,
- ૨૫ ગુરૂ અગર શેઠ બનવું રહેલું છે પરંતુ દાસ બનવું તે
 મુશ્કેલ છે મોટાઈ કરતાં દાસ બાવથી ઇશ્વરની ઓળખાણ
 જલદી થાય છે.

એક ગ્રંથ ઉપરથી તૈયાર કરનાર:—

મહેતા પ્રીજલાલ મગનલાલ

ના જયશ્રી કૃષ્ણ વાંચશો.

જાહેર સંગીત સાથે હરિશ્ચીતન અને વ્યાખ્યાનો
જે પ્રભુ પ્રેમી ભાઈ-બહેનોને કહેવડાવવાની
દુશ્કા હોય તેમણે માંડવીની પોળમાં
શેડની પોળમાં:—

મહેતા વ્રીજલાલ મગનલાલ
ને મળવું.

ચોપડીઓ મળવાનું ઠેકાણું:—

કંસારા અમૃતલાલ ત્રીભોવનદાસ

ઠે. માંડવીની પોળ, કંસારા પોળ.

મહેતા પ્રીજલાલ મગનલાલ

ઠે. માંડવીની પોળ, શેઠની પોળ.

કાછીઆ આત્મારામ લલ્લુભાઈ

ઠે. જમાલપુર કાછીઆ શેરી.

કાછીઆ મોહનલાલ હરજીવનદાસ

ઠે. જમાલપુર માટી પોળ બહાર

સુંદરલાલ નારણદાસ

ઠે. કાલુપુર ભંડેરી પોળ,

માતાવાળી પોળ.

